

KRYRSKÁ ROZHLEDNA

Čtvrtletník městského úřadu pro Kryry, Běsno, Stebno a Strojeticce

Cena 15,- Kč

4 | 2024

Krásné Vánoce 2024 a šťastný nový rok 2025

Laurencia Helásková

Úvodní foto Petr Eisenhammer

Vánoční cesta dárkové taštičky

Ani jsme se nenadáli a už je tu vánoční čas, pro mnohé z nás nejkrásnější čas v roce. Těšíme se na něj jako malé děti bez rozdílu věku. Jen už to pro některé z nás není jen čas dárků, radosti, spokojenosti a hojnosti všeho, ale čas, kdy si uvědomíme, že ty, které jsme mohli potkat ještě v loňském roce, tu už letos nejsou, že to, na co jsme si připijeli při loňském Silvestru, se už třeba nemůže nikdy splnit, že momenty, které byly často obyčejné a přehlížené, jsou nám teď vzácné a nutné bychom je potřebovali zpět ve svých životech, ale není to možné. Ne, nechci být v předvánočním čase jen melancholická, jsou tu svátky a právě pro tyto skutečnosti je nutné si je užít, vychutnat a radovat se spolu s blízkými u vánočního stromčku.

Vánoce jsou také časem obdarování, nadělování, překvapení a radosti z dárků. A dávají a dostávají se dárky různé velikosti, hodnoty, abstraktní, zážitkové, ne příliš atraktivní „měkké“, někdy tekuté, blyštivé, vysoké i nižší ryzosti, praktické, obálkové nebo v současnosti populární povánoční - black friday. Je to různé od domácnosti k domácnosti, podle nálady a nadšení pro tuto nejstarší vánoční tradici. Někdo na Ježíška myslí už po Ježíšku, někdo před létem, někdo si odpovídá na typickou otázku tohoto času: „Už máš dárky?“ až před soumrakem Štědrého dne. A tato otázka v tomto čase předchází i svou sestřičku, která zaznívá také mnohokrát: „Už máš zabalené dárky?“

A záhy nastává to šilenství, kdy sháníme ten nejkrásnější vánoční balicí papír, jehož

role putují nejprve na různá netradiční místa domácností, kde jsou pečlivě schovány a poté na ta ještě netradičnější, když se snažíme v potají nakoupené dárky také krásně a originálně zabalit. Každý má svou metodu, někdo si potrpí na dokonalé zabalení, někdo to přenechá odborníkům, někdo to neřeší vůbec a někdo nakoupí vedle dárků i vánoční dárkové taštičky, který problém dokonalého zabalení elegantně obejdou a vlastně vyřeší. Také cítíte takový zvláštní a možná i trochu smutný pocit, když jsou dárky pod stromečkem rozbaleny a všude po obývacím pokoji se válí tuny roztrhaného a úplně zničeného vánočního papíru, pro nějž tímto služba končí? Kouzlo krásně zabaleného dárku, se kterým jste si dali takovou práci, tímto pomínulo. Jiné je to vlastně s vánoční dárkovou taštičkou. Ta má v tu chvíli ještě naději a dostává druhou, třetí nebo i desátou šanci. Na další vánoční cestu se recyklovaná dárková taštička vydává dál. Někdy to stihne v ty samé Vánoce, někdy čeká celý rok na ty další. Ať tak či tak, udělá radost více obdarovaným, což je možná i krásný symbol současných Vánoc, sdílená radost...

Za celou redakci našeho časopisu přejeme pokojné vánoční svátky prožité v půvabném čase rodinného štěstí, sdílené radosti, přátelství, lásky, naděje a zklidnění. Mnoho zdraví a štěstí všem v novém roce 2025, ve kterém se těšíme na další spolupráci, v níž vzniká náš městský časopis dál a dál. Za tu letošní všem přispěvatelům velmi děkujeme.

Krásný vánoční čas přeje za redakci
Emilie Mazourová

Z JEDNÁNÍ ZASTUPITELSTVA MĚSTA KRYRY

16. řádné, 23. října 2024

Dne 23. října 2024 se v zasedací místnosti Městského úřadu v Kryrech uskutečnilo již 16. jednání zastupitelstva města. Po přivítání přítomných se jednání zahájilo schválením zápisu z předchozího 15. jednání, které proběhlo v září letošního roku. Následně byl schválen program samotného jednání, který byl poměrně obsáhlý. Zastupitelé se v rámci jednání zaměřili na kontrolu plnění dříve přijatých usnesení, což je v podstatě jeden z klíčových ukazatelů efektivy práce vedení města. Jedním z hlavních bodů programu byla informace o přípravě rozpočtu města Kryry pro rok 2025. Starosta města a účetní města prezentovali předběžné návrhy, které obsahovaly priority pro nadcházející období.

V rámci organizačních záležitostí bylo projednáno více žádostí. První z nich se týkala schválení uzavření Mateřské školy Kryry v době vánočních svátků, což je opatření, které cílí na efektivní řízení provozu školky a uvedení do souladu s potřebami rodičů. Dále byla předložena a schválena žádost o přijetí věcného daru pro MŠ. Ředitelka ZŠ Kryry předložila žádosti o přijetí finančních darů pro Základní školu Kryry, které byly jednohlasně schváleny, následně zastupitelé

schválili odpisový plán základní školy a výroční zprávu, která reflektuje uplynulý školní rok.

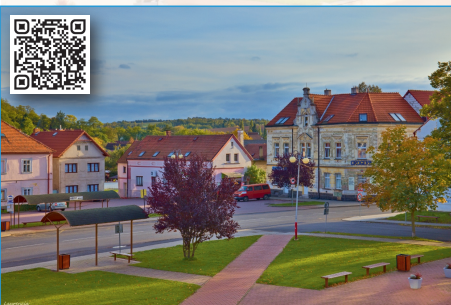
Další bod 16. jednání se týkal podání žádosti o dotaci z dotačního programu „Příprava projektů pro veřejný sektor“ z Operačního programu Spravedlivá Transformace, což může přinést městu další finanční prostředky na již připravovaný projekt Komunitního centra Kryry. Schválen byl také dodavatel veřejného osvětlení v ulicích Hlavní, Tovární a 5. května, na které byla získána téměř třímilionová dotace z Ministerstva průmyslu a obchodu ČR.

Zastupitelé se rovněž dohodli na poskytnutí odměny členům výborů a komisí, a schválili mimořádné odměny dle § 76 zákona o obcích. Tímto krokem hodnotili práci jednotlivých členů a motivovali je k další činnosti.

Zvláštní pozornost byla věnována také poskytování podpory obcím zasažených povodněmi, což reflektuje solidaritu a odpovědnost našeho města a zastupitelé tak odsouhlasili částku 100 000,- Kč, která pomůže v oblastech zasažených zářijovou povodní prostřednictvím Sdružení místních samospráv ČR, která peníze spravedlivě rozdělí.

Závěrečné body jednání se týkaly rozpočtové změny č. 4/2024 a čerpání rozpočtu k 30. září 2024, kde zastupitelé diskutovali o aktuálním stavu financí a nutnosti úprav pro zajištění stability rozpočtu města.

Jednání bylo zakončeno diskusí, ve které zastupitelé diskutovali o možnosti termínovaných vkladů u ČNB, opravě komunikací, dopravním značení a aktuální absenci zubního lékaře.

PhDr. Ing. Mgr. et Mgr. Václav Kadlecěk,
starosta města

Vážení občané, milí sousedé,

blíží se nejkrásnější období v roce – Vánoce. Je to čas, kdy se rodiny scházejí, sdílejí radost a lásku a společně vytvářejí nezapomenutelné vzpomínky. V této kouzelné chvíli, kdy se vše zahálí do vánočního ticha, bych Vám rád popřál klidné a pokojné prožití vánočních svátků plných pohody, tepla domova a vzájemného porozumění.

Vánoce jsou obdobím, které nás přivádí k zamyšlení nad tím, co je v životě skutečně důležité. Nejde jen o dárky, i když děti se na ně určitě těší nejvíc, ale jde především o čas strávený s těmi, které máme rádi, o momenty, kdy si uvědomujeme hodnotu přátelství, rodiny a sousedské sounáležitosti. Dovolte si v tomto čase zpomalit, odpočinout si od každodenního shonu a naplno si užít tyto krásné sváteční okamžiky.

Rok 2024 byl pro naše město i pro nás všechny rokem plným výzev, ale také příležitostí k dalšímu rozvoji. Společně jsme zvládli nejen náročné úkoly, ale také se nám podařilo posunout naše město o kousek dál – a to nejen v oblasti infrastruktury, ale i v oblasti kultury a občanského života. Děkuji všem, kteří se podíleli na těchto aktivitách, a těším se na to, co přinese rok 2025.

Nový rok 2025 nám přináší nové výzvy, ale také nové příležitosti. Jsem přesvědčen, že společně jako komunita zvládneme překonat všechny překážky, které nám přijdou do cesty. Naším cílem bude pokračovat v zajišťování kvalitní infrastruktury, podporovat rozvoj místních částí Strojetic, Stebno a Běsno, ale také vytvářet příležitosti pro rozvoj a setkávání všech generací – od dětí, náctiletých, mladých rodin až po seniory.

S novým rokem přichází i nový začátek. Přeji Vám, abyste do něj vkročili s optimismem, odvahou a nadějí. Ať Vás provází štěstí a zdraví a ať je každý nový den plný drobných radostí. Věřím, že společně dokážeme budovat silnější a šťastnější město.

Přeji Vám všem krásné Vánoce, plné lásky, a do roku 2025 hodně štěstí, zdraví, úspěchů a spokojenosti.

S úctou a přáním všeho nejlepšího
Václav Kadleček, starosta města

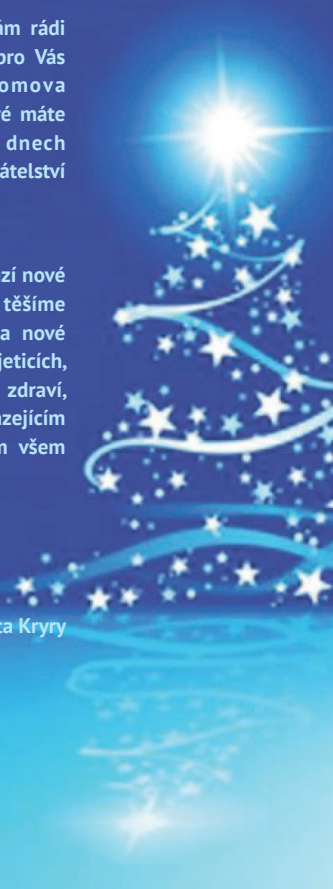
Vážení občané,

s příchodem vánočních svátků bychom Vám rádi popřáli krásné a klidné Vánoce. Ať jsou pro Vás tyto svátky plné pohody, tepla domova a radostných chvil strávených s těmi, které máte nejraději. Nezapomínejme v těchto dnech na hodnoty, které nás spojují – lásku, přátelství a vzájemnou pomoc.

S příchodem nového roku 2025 nám přichází nové výzvy, ale i příležitosti. Společně se těšíme na pokračování rozvoje našeho města, na nové projekty a zlepšení života v Kryrech, Strojeticích, Běsně a Stebně. Přejeme Vám všem hodně zdraví, štěstí, úspěchů a spokojenosti v nadcházejícím roce. Ať je rok 2025 rokem, kdy se nám všem podaří naplnit naše cíle a přání.

Krásné Vánoce a šťastný nový rok 2025!

Vaši zastupitelé města Kryry

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

26. ŘÍJNA 2024, 10.00 HOD., MĚSTSKÝ ÚŘAD KRYRY

Další uzlík na provázku tradiční slavnostní události uvázalo naše město v sobotním říjnovém dopoledni, kdy v obřadní síni městského úřadu vítal starosta města PhDr. Václav Kadleček pět nových občánek města Kryry. Tentokrát dvě holčičky a tři chlapce. Krásný obřad doprovázely děti z mateřské školy Kryry, které si připravily pásmo básniček, jenž oslavují zázrak narození, zázrak vzniku nového života...

MRAVENČÍ UKOLÉBAVKA

Slunce šlo spát, za hromádkou klád, na nebi hvězdy klíří,
už nepracuj, mravenečku můj, schovej se do jehličí.
Máš nožičky uběhané, den byl tak těžký,
pojď, lůžko máš odestlané, v plátku od macešky.

(Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhlíř)

Spinká a sní mraveneček lesní v hromádce u kapradí,
nespinká sám, s maminkou je tam, tykadlami ho hladí.
Máš nožičky uběhané, den byl tak těžký,
pojď, lůžko máš odestlané, v plátku od macešky.

U slavnostního aktu byli přítomni rodiče, prarodiče, sourozenci a další příbuzní. Všichni se postupně zapsali do pamětní knihy města. K obřadu se nepřipojily další tři rodiny, které rovněž obdržely pozvání. Za jednotlivé rodiče přečetla slavnostní slib matrikářka města Dagmar Kazáková. Všichni noví občané byli představeni starostovi města, který je následně uvítal. Milou vzpomínkou na tento den bude určitě přívěsek věnovaný městem při ceremoniálu, další dárky a pamětní list. Průběh slavnostního aktu byl zaznamenán na fotografiích Laurencie Heláskové v následující galerii - <https://eu.zonerama.com/laurencia/Album/12348581?secret=5msv5hvr034CDJ5ta0j17JYC>

„Jen děti, které neposlouchají, mohou se stát lepšími, než jsou jejich rodiče.“

Dušan Radovič, srbský básník

Foto Laurencia Helásková,
text Dagmar Kazáková a redakce EM

KRYRSKÁ SOLIDARITA PRO OBLASTI ZASAŽENÉ POVODNĚMI

POTRAVINOVÁ BANKA
DŽBÁNSKO Z.S.

DARUJTE POTŘEBNÉ

Povodně 2024 zasáhly téměř všechny kraje naší republiky v září letošního roku. Páteční třinácté září bylo opravdu smolným dnem, neboť přineslo vytrvalý déšť s důsledkem stoleté vody na 55 měřicích místech v zemi. Nejhůře postižený byl Moravskoslezský a Olomoucký kraj, ale i jižní Čechy. Povodně měly bohužel i své oběti. Město Kryry se zařadilo na seznam sběrných míst zapsaného spolku Potravinová sbírka Džbánsko, kam bylo možné darovat materiální pomoc pro obyvatele míst zasažených povodněmi. Kdo mohl, pomohl i finančně, případně pomáhal přímo na místě s odklizením škod.

Kryrská veřejnost nezůstala lhostejná k situaci, která nastala v mnoha místech naší země zasažené ničivou povodní. Šachový klub v přízemí kulturního domu našeho města se stal jedním ze sběrných míst materiální pomoci. Město bezprostředně po vypuknutí katastrofy uspořádalo sbírku balených potravin, hlavně pitné vody, hygienických a úklidových potřeb. Ta naplnila celý nákladní automobil. **Vám všem, kteří jste se do sbírky zapojili, patří velké poděkování!**

Materiální pomoc z našeho města byla bezprostředně dopravena do Potravinové banky Džbánsko, z. s., která zajišťovala další distribuci. Tato humanitární pomoc byla nezastupitelným prostředníkem v přímé pomoci do zaplavených míst a důležitou součástí spolupráce záchranných složek IZS, krajských krizových povodňových štábů a dalších humanitárních organizací. Od počátku katastrofy byla banka schopna doplňovat sklady - rychle zajišťovat krizové potřeby

v nejhůře zasažených oblastech. Tedy s jistotou se pomoc velmi rychle a účinně dostala potřebným.

Svým finančním rozsahem povodně 2024 překonaly obří záplavy v roce 1997 a přiblížily se dosud rekordním škodám z povodní roku 2002, proto další finanční pomoc je a bude důležitá. Zastupitelstvo města Kryry oblastem zničeným povodněmi prostřednictvím organizace Sdružení místních samospráv ČR zaslalo částku 100 000,- Kč. K další finanční pomoci se připojili rovněž další dobrovolníci, kteří neprodleně zasílali jakoukoliv částku na ověřené bankovní účty humanitárních organizací. Nepochybně záslužná byla i pomoc kryrských hasičů přímo v místě povodní. O jejich činnosti píšeme na dalších stránkách našeho zpravodaje. Pomáhaly i další organizace regionu nebo jednotlivci. **Každá pomoc se počítá, určité každá si zaslouží velké poděkování!**

Foto PhDr. Václav Kadleček, redakce,
text redakce EM

HASIČI POMÁHAJÍ...

V podzimní sezóně se kryrští hasiči zúčastnili hned dvou charitativních akcí – sportovali, ale i rybařili. Nesmíme zapomenout ani na pomoc při povodních-SDH Kryry spolu s SDH Očihov vyjeli pomáhat do obce Česká Ves.

První jmenovanou akcí je pro některé naše hasiče už tradiční charitativní běh pro nemocné děti. Už po několikáté se vydali do Chabařovic na jezero Milada pomáhat nadaci Upřímné srdce – nadační

„NADAČNÍ FOND UPŘÍMNÉ SRDCE byl založen dne 20. 7. 2015. Z původního charitativního vánočního setkání s názvem Rozsvítíme Ústí nad Labem, vznikl nadační fond, jehož činnost směřuje k pomoci hendikepovaným osobám, dětem a talentovaným mladým sportovcům. Na základě vzrůstajícího zájmu o pořádané akce jsme si uvědomili, jak můžeme velmi efektivně poskytnout pomoc lidem, kteří to opravdu potřebují. Zvyšující se počet lidí, kteří nás kontaktovali s prosbou o finanční či materiální pomoc pro své blízké, nás utvrdil v tom, že založení nadačního fondu bylo správným a potřebným krokem. Velmi si zakládáme na faktu, že vybrané částky jsou předávány ve 100% výši.“, Matěj Prošek

fond Matěje Proška, která tento den pořádala na pomoc Sebíkovu a Karolínce.

Hasiči se zúčastnili několika kategorií - „Štafeta hasičů v kompletní výstroji s aktivní dýchací technikou na 3x1km“ nebo „Hlavní běh na 5 km“, a samozřejmě nechyběla ani účast našich nejmenších, kteří si proběhli trasu na 1 km.

Další pomoc, tentokrát pro Miloška z Kryry, pro kterého bylo určené vybrané startovné, byla o rybaření. Hasiči z okolních měst se sešli na hasičské nádrži v Podbořanech, aby zabojovali o putovní pohár v počtu nacytlaných ryb. SDH Kryry své vítězství z roku 2021 bohužel neobhájil, ale aspoň byla snaha. Na prvním místě se už po několikáté drží SDH Petrohrad.

Nesmíme zapomenout ani na pomoc při povodních -SDH Kryry spolu s SDH Očihov vyjel pomáhat do obce Česká Ves. Za kryrský sbor se přihlásil Karel Spurný st. a Karel Spurný ml., za Očihov Jiřina Wernerová a Martin Blecha ml.

Po dobu čtyř dní pomáhali s odklizením následků povodní, čerpáním zbylých lagun, odřezáváním a likvidací naplavených dřevin, rozřezáváním poškozených konstrukcí a samozřejmě také pomáhali občanům. Všichni se vrátili v pořádku a patří jim velké díky.

Kryrský sbor nesměl chybět ani na tradičním Dětském Halloweenu, pořádaném spolkem Lekaf Kryry, ať už v podobě strašidel, obsluhy občerstvení, nebo jako požární dozor. Tentokrát na pomoc při přípravách byl povolán i náš nejmenší sbor, který se pořád rozrůstá. Velmi zdárně pomáhal spolu s rodiči dlatat dýně a že jich nebylo málo!

Kroužek mladých hasičů je velmi aktivní. Každý týden trénují (pokud to počasí dovolí) na soutěže TFA, jezdí na výlety, popřípadě do jiných sborů na ukázky hasičské techniky. Přejeme jim hodně úspěchů!

A nakonec by Kryřští hasiči chtěli požádat o pomoc pro malého kolegu – Koupě kalendáře pro Vojtiška. Vojta je hasič z vrouteckého sboru a toto je jejich žádost:

„Již můžeme prozradit náš projekt - s dětmi z kroužku jsme se rozhodli podpořit našeho malého hasiče Vojtiška Bulavu při jeho nelehké cestě životem. Většina z nás známe jeho příběh, a kdo ještě ne, může si ho přečíst v kalendáři, který jsme nafotili. Naši skvělí fotografové zachytili děti v akcích, se kterými bojují naši dospěláci, jak profesionální hasiči, tak dobrovolní při výjezdech. Spojili jsme se s nadací Upřímné srdce, kde má Vojtišek svůj transparentní účet 218164200/0600. Také máme kasičky, které jsou umístěny na více místech v kraji. Zatím jsou na 3, a to Vroutek Hasičárna, Bistro & Café pod Hazmburkem v Klapý a v kanceláři Hasičovo v Ústí nad Labem. Za příspěvek minimálně 300 Kč každý obdrží kalendář na výdejních místech. Ve Vroutku budeme od 16.00 - 17.00 h na hasičárně každý pracovní den, nebo po telefonické domluvě na tel. 721124 883“

Text, foto Alice Hromádková

SDH Vroutek a Nadace Upřímné srdce
představují jedinečný projekt:

hasiči, hasičům

KALENDÁŘ PRO VOJTÍŠKA 2025

S dětmi z kroužku Mladý hasič jsme se rozhodli podpořit našeho malého hasiče Vojtíška Bulavu při jeho nelehké cestě životem. Většina z nás známe jeho příběh a kdo ještě ne, může si ho přečíst v kalendáři, který jsme pro vás nafotili. Naši skvělí fotografové zachytili děti v akcích, ke kterým vyjíždějí jak profíci, tak naši dobrovolní hasiči. Spojili jsme se s nadací Upřímné srdce, která Vojtíškově pomáhala mimo jiné i na 7. ročníku běhu upřímných srdcí v roce 2021.

Kde můžete přispět a tím získat kalendář?

Kdo přispěje do jedné z kasiček nebo pošle peníze na Transparentní účet 218164200/0600, částkou **300 Kč** nebo vyšší, dostane jako poděkování krásný kalendář (platí samozřejmě do té doby dokud kalendáře budou)

Kasičky jsou umístěny na těchto místech:

- 1) **Hasičárna Vroutek** - každý den 16.00 - 17.00 h, nebo po domluvě na tel. 721 124 883
- 2) **Kanceláře Hasičovo** (areál tiskárny Horák - Drážďanská 814/83a, 400 07 Ústí nad Labem) - každý všední den 8.00 - 16.00 h - po dohodě na 773 747 139 nebo 773 244 282
- 3) **Bistro&Café pod Hazmburkem** (Klapý 23, 411 16 Klapý) - st a pátek 14.00 - 21.00, so 11.00 - 22.00 a ne 11.00 - 19.00
- 4) **BioLife Plazma centrum Ústí nad Labem** (Dlouhá 3458/2A, Ústí nad Labem 400 01) -
- 5) **BioLife Plazma centrum Most** (Radniční 3400, Most 434 01)

více na www.hasicovo.cz nebo FB SDH Vroutek

SVATOVÁCLAVSKÁ POUŤ DO ROKA A DO DNE

28. září 2024, Kryry

Den, kdy se připomíná nejen vznik první české státnosti v roce 935, ale i naše historie, tradice a kulturní dědictví, oslavilo město Kryry uspořádáním svatováclavské pouťi. Tato událost se už v loňském roce zařadila na menu tradičních městských oslav a vypadá to, že se stane stálíci. Tento den je zároveň svátkem přemyslovského knížete Václava, patrona českých zemí. Svátek připadá na den jeho zavraždění, svatý Václav také ochraňuje vojáků a přimlouvá se za mír, což, jak vidno, má přesah až do současnosti. Kéž by taková přimlůva stačila! Letošním kryrským oslavám přiliš nepřálo počasí, ale ani to nakonec nebránilo pěknému programu a tradiční pouťové zábavě.

II. ROČNÍK

Pro naše předky byl svatý Václav jedním z nejoblíbenějších světců i vzorem k pokornému, laskavému a statečnému chování. Na svatého Václava se dodržovala celá řada tradic a zvyků, z nichž se některé dochovaly dodnes.

Svatováclavský den býval významným mezníkem v rámci hospodářského roku. Tehdy v mnohých krajích sedláci propouštěli čeledníky ze služby. Ti proto o svatém Václavovi oslavovali konec náročné práce, s čímž se pojilo bujaré veselí odehrávající se v ulicích i na návších vesnic a v hospodách. Jedlo se, pilo a tancovalo zpravidla až do ranních hodin. Svátek svatého Václava byl také dnem, kdy se ukončovala venkovní pastva dobytka, který se připravoval k přezimování v chlévech. Den svatého Václava rovněž určoval ten správný čas ke sklizni jablek, hrušek, švestek, jeřabin i šípků, kterých je tedy letos velmi poskrovnu.

Tradičně se pořádalo svatováclavské posvícení, a to hlavně v těch obcích, kde stál kostel zasvěcený

Václavovi. Ten náš je zasvěcen Panně Marii, ale to určitě není překážkou pro uspořádání pouťi či posvícení. Na posvícení se sjíždělo obyvatelstvo z celého kraje, aby se dobře najedlo, napilo a pobavilo.

Ke svatováclavskému posvícení patřilo vždy víno, pečená husa, koláče nebo sladké rohlíčky. Dle dávné legendy byl totiž svatý Václav zakladatelem pražských vinic, kde měl sám sázet révu a podílet se osobně i na výrobě mešního vína. Se dnem svatého Václava se proto také v některých krajích pojí vinobraní, což vyjadřuje i staré pořekadlo: „Svatý Václav víno chrání, po něm bude vinobraní.“

V Kryrech sice nemáme vinobraní, ale na konci září máme ukončenu chmelovou sklizeň, takže zachutnalo i dobré pívko a nechyběla bohatá nabídka občerstvení a dalšího dobrého pití.

Pouť v Kryrech splnila vše, co si svatý Václav v minulosti předsevzal. K poslechu a třeba i k tanci hrály po celé odpoledne kapely Fešáci a JIH Band.

Velmi milým překvapením pro mnohé byla bezprostřednost, důvtip, ale hlavně skvělá muzika v podání Michala Šindeláře se svou kapelou. Odraz legendární kapely Katapult, ale i geny Jiřího „Dědka“ Šindeláře, se zkrátka nezapřely. Tím nechci uvést Michala jako pouhou kopii známé kapely, právě naopak, jeho hudební vystoupení bylo velmi osobité a originální. V Kryrech nechyběly jeho největší autorské hity jako nádherná píseň „Hořely, padaly

hvězdy“ nebo „Hledám ráj“. Ale i další jeho songy přenesly posluchače do světa výborného rocku odehraného s puncem poctivosti a pravdivosti.

Krásné představení pouť vlastně uzavíralo, ale dozvuk výborného koncertu rezonoval v mnohých dlouho, dlouho do večera a přicházející noci. Komu by se tedy chtělo „už“ domů? Navazovala reprodukce disca v podání Karla Fialy, který se zároveň po celé odpoledne věnoval moderování pouti.

Kromě hudebních vystoupení si mohli návštěvníci užít opravdu bohatý doprovodný program.

Pouť byla otevřena netradičně, a to vernisáží výstavy malířky a fotografky Jany Kučerové s názvem „Cestami přírody“. Po celé odpoledne pak mohli návštěvníci zavítat i do obřadní síně městského úřadu, kde bylo vystaveno 18 děl autorky malovaných olejem. Ty nechávaly nahlédnout na Ranou a jiné vrcholky České středohoří jako Křížové vrchy, Oblík, Želenický vrch a Zlatník nebo skalnatý Bořeň vypínající se vysoko nad údolí řeky Bíliny. Některé cesty zavedly návštěvníky do Tichého údolí Roztok u Prahy, ale také do Peruče, na Rýzmburk u Oseka, do Mostu, do památné lipové aleje u Lemberka či k půvabným zákoutím toku řeky Ohře. Výstava byla následně otevřena až do 11. října 2024, kde ji navštívilo několik desítek zájemců o výtvarné umění.

Velkou zajímavostí určitě je i „cesta“ samotné autorky obrazů paní Jany Kučerové, která trvale žije v Praze, do našeho města.

Kryry jsou jejímu srdci blízké, několikrát je navštívila a ve svém archivu má i spoustu krásných fotografií právě z našeho města. Při loni vyhlášené fotosoutěži neváhala a aktivně se do ní zapojila se svými fotografiemi s názvem Hrdá favoritka a Mrazivé údolí. Jedna z fotografií uspěla, obsadila třetí příčku v druhém kole soutěže na téma Voda, voděnka. Zajímavostí je, že tato fotografie má i svůj obraz. Lépe řečeno, stala se inspirací pro vznik obrazu stejného názvu a návštěvníci jej mohli vidět jako součást kryské výstavy.

Kromě zajímavé a pěkné výstavy obrazů, byly ve foyer obřadní síně vystaveny i všechny fotografie fotosoutěže, která byla vyhlášena kulturní komisí města Kry v loňském roce. Do redakce našeho časopisu přišlo celkem 36 fotografií. Soutěž byla rozdělena na kategorie do 15 let a nad 15 let a měla celkem tři kola. Vyhlášena byla postupně tři témata: Domácí mazlíčci a jiná zvířena, Voda, voděnka a Malé a velké radosti, což ostatně mohli všichni zájemci podrobně sledovat právě na stránkách našeho zpravodaje. Svatováclavská pouť umožnila vystavit všechny soutěžní fotografie a zároveň celou soutěž

uzavřela. V letních měsících letošního roku byla na webových stránkách města spuštěna anketa o tři nej fotografie z celkového počtu 15, které se probíjaly do finále. V této anketě rozhodovala veřejnost. Podle veřejného hlasování bodovaly hlavně fotografie z druhého vyhlášeného kola na téma Voda, voděnka. Určitě je moc dobře, že se do soutěže zapojily i děti a mládež a i výsledky hovoří o tom, že se mládež do fotosoutěže nejen aktivně zapojila, ale i v konkurenci krásných a povedených fotografií bodovala. V rámci poutě byly předány ceny fotografům bronzové, stříbrné a zlaté přičky.

FOTOSOUTĚŽ 2023

ZLATÁ PŘÍČKA
Anna Jelínková
ZRCADLO (45 bodů)

STŘÍBRNÁ PŘÍČKA
Jaroslav Jasan
VÝCHOD SLUNCE NAD RYBNÍKEM
(31 bodů)

BRONZOVÁ PŘÍČKA
Jana Jelínková
VODNÍ ZRCADLO (23 bodů)

Od jednoho doprovodného programu k druhému, od jedné zábavy k druhé, nudit se na kryrském posvícení rozhodně nešlo.

Tradiční se zřejmě stane i soutěž v rychlosti kousání kryrského posvícenského koláče. Té letošní se zúčastnily dvě desítky dětí. Nešlo o to způsobit jim akutní gastritidu, proto každé soutěžilo s osminkou zdobeného koláče, což byla míra tak akorát. Děti i všichni přihlízející se výborně bavili, šlo opravdu o komickou podívanou, která symbolicky připomněla i to, že posvícenský koláč na pouť patří a k němu i dobrá nálada.

A pro děti a mládež byla připravena i další zábava. Kdo z nich by rád nevyužil služby tatěra, který po celé odpoledne maloval po jejich kůži obrazce a ornamenty na přání. Nešlo však samozřejmě o originální pigmentovou implantaci, ale o dočasné tetování, které mizí ještě ten den před spaním návštěvou koupelny.

A vyžití našly děti i u další zábavy, po celé odpoledne byla pro ně a nejen pro ně otevřena tvořivá dílna zdejšího Volnočasového centra Bertík. Kdo nezaváhal a do koutku zavítal, mohl si vyrobit přívěšek na krk a darovat ho jako poděkování třeba mamince, babičce, zkrátka tomu, koho má rád.

Ale nejen to, pro všechny děti byla připravena i zábavná soutěž „Poznej svatého Václava“. Pro toho, kdo úspěšně zvládnul všechny základné otázky, byla připravena sladká odměna nebo svatováclavská magnetka. Trasu od náměstí až ke kostelu a zpět využilo na šedesát dětí se svým doprovodem. Soutěž připomněla životní příběh sv. Václava.

Hned vedle tvořivého koutku byly připraveny překážky celosvětově uznávané sportovní disciplíny hobby horsingu. Bylo tak možné zkusit například překážky parkuru nebo třeba skočit skok mohutnosti.

V dnešní době je možná dobré znát některé základní chvaty vedoucí k vlastní sebeobraně. A to byl další z doprovodných programů poutě - koutek sebeobrany karate JUTSU. Údery, kryty, kopy, postoje, bojové sestavy kata i samotné cvičení sebeobrany ve dvojicích – to vše bylo možné na pouti vyzkoušet. Pestrý program kryské pouti, které nechyběly ani lunaparkové atrakce, končil půlnocí a jak již bylo

uvedeno v úvodu, posvícení nezastavilo ani nevyzpytatelné počasí. Poutová sobota se nesla v duchu tradic, a kdo se přišel bavit, určitě neodešel zklamany.

text EM

ŽÁCI ZÁKLADNÍ ŠKOLY KRYRY

CESTAMI PŘÍRODY - JANA KUČEROVÁ

VÝSTAVA OBRAZŮ MĚŮ KRYRY

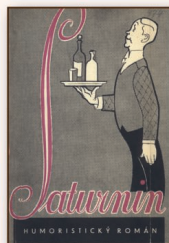

KDYŽ DO DIVADLA, TAK NA SATURNINA!

20. LISTOPADU 2024

Přestože opatrnost a mírná nedůvěra v divadelní představení, které v Kryrech odehraje ochotnický spolek, zněla před představením ze všech koutů města, ten, kdo dorazil (a nebylo nás rozhodně málo), určitě nezalitoval, že tentokrát neviděl žádnou známou "star" českého hereckého světa. Ve středečním podvečeru se v Kryrech představil Divadelní spolek Klas z Klášterce nad Ohří v počtu osmi herců a hned na začátku je nutné uvést, že se v jejich případě nejednalo o žádný amaterismus. Historie spolku sahá až k roku 1970 a tedy již více než padesát let koketuje s múzou Thálií. A to, že se nejedná jen o pouhý flirt, ale o pevný letitý svazek, bylo rozhodně poznat. Ochotníci s profesionálním podáním přivezli do našeho města známou humoristickou klasiku spisovatele Zdeňka Jirotky tentokrát ve zpracování pro divadelní prkna. A tak se po těch kryrských prošla teta Kateřina, sličná slečna Barbora, stydlivý Jiří, mazaný Milouš, strýček František, ironický doktor Vlach a samozřejmě Saturnin. Herecké výkony jejich představitelů byly nezapomenutelné, ale ráznost povelu "Miloooooší.....", vyřknutého několikrát během představení tetou Kateřinou, bude ještě dlouho rezonovat mezi zdi našeho kulturního domu...

A jaké bylo představení z pohledu diváka? Jeho první třetina jej nechala zvykat si na ojedinelý, místy suchý a trochu zvláštní humor. V sále nenastal výbuch smíchu, jak by se od humorné hry čekalo od začátku až do konce a nenastal ani bouřlivý potlesk. "Něco je špatné?", říká si divák v takové chvíli. "Měl bych se smát?" a čas natahuje tu „polotrapnou“ chvíli, kdy už hereckému výkonu vlastně vzdát hold...

Ale tady je to v naprostém pořádku. Takový je Saturnin, takový je Jirotka - suchý anglický humor se line sálem a nechává prostor pro fantazii užaslému

pozorovateli v hledišti. Ten nemá ani tušení, jak geniální past se na něj chystá. Postupně se totiž rozhoupe vlna jeho emocí, stejně jako se rozhoupe hausbót, který je hlavním dějištěm na začátku hry. Narušení v podobě tety Kateřiny do té doby mírné se "pohupujícího" představení se stává i předělem v ději, který najednou jakoby chytil vlnu. A do konce hry už to nebude jinak. Saturnin snažící se odradit Kateřinu od návštěvy vlastně v celé hře, je hlavním strůjcem komických situací, které probouzí i divákovu pozornost. A ten? Velmi se baví a touží poznat, jak to bude dál, jak to celé dopadne...

A touží po tom o to více, když vtipnému sluhovi skvěle sekunduje strýček a ředitel v jedné osobě František, když se děj (stejně tak jako všechny figury hry) náhle posouvají do jeho domu...

Velkým překvapením pro diváky je skutečnost, že představení vlastně nemá hlavní postavu. Není jí kupodivu Saturnin, ale každá figura, která je jedinečná, má svůj nemalý prostor, ve kterém na sebe dokáže strhnout veškerou divákovu pozornost.

Neskutečné je také vypodobnění jednotlivých situací - divák skutečně uvěří, že Jiří padá do tůně, že celá skupina zdolává horský převis a stejně tak uvěří skvěle podanou jízdu automobilem, která se odehrává jak jinak než na jevišti. Výbuch smíchu a bouřlivý potlesk na konci představení není jen očekáván, ale je naprosto spontánní.

Někdo moudrý řekl: „Aby se divadlo skvěle zahrálo je potřeba, mít skvělé loutky a umět skvěle a promyšleně tahat za nitky.“

Klášterecká herecká parta odehrála v našem městě představení, které rozhodně zanechalo dojem, bylo autentické, mile překvapilo a objevný byl jiný úhel pohledu na klasické dílo známé hlavně jako seriál nebo film.

Foto Laurencia Helásková, text redakce EM

KOUZLO STAROČESKÝCH VÁNOC

Na poslední listopadový den letos připadla sobota před první adventní nedělí, kdy se Kryry tradičně zaháli do vánočního kabátku. Až symbolicky připadlo rozsvícení vánočního stromu na den sv. Ondřeje, který stojí u brány známých a méně známých adventních pranostik a tradic. Na něj samotného nechala historie již trochu zapomenout, přesto právě on vždy otevíral ten tajemný, magický čas, v němž i my v současném moderním světě věříme na zázraky. Ondřejská noc se vždy spojovala s věštěním a byla vnímána podobně jako svátek sv. Barbory a třešňových větviček nebo samotný Štědrý večer a tradice házení pantofle, třesení bezem či sekání díry do ledu - každý z těchto zvyků odpovídal svobodným dívkám na otázky týkající se brzkého sňatku či podoby ženicha. V současné době nám připadají všechny tyto pověry již zašlé časem, zastaralé, neplatné a možná i směšné, ale vánočnímu kouzlu věříme stále. Ať tedy chceme, nebo ne, aniž bychom si to nutně uvědomovali, tradice staročeských Vánoc, i přes všechny jejich inovace, je nesena dále...

30. LISTOPADU 2024, NÁM. ČSL. ARMÁDY
ZÁKLADNÍ ŠKOLA KRYRY

Tradiční rozsvícení vánočního stromu v našem městě je zvykem, bez kterého si počátek adventu již neumíme představit.

I letošní ročník byl zahájen přesně v poledne otevřením kryrské základní školy veřejnosti, která byla vánočním dárkem pro všechny své návštěvníky.

Na nazdobených chodbách mohli všichni obdivovat výstavu vánočních ozdob, které byly sbírkou kryrských domácností. Žáci školy přinesli na tuto výstavu ne-spoučet krásných vesměs skleněných foukaných baněk, koulí, špicí, ptáčků, šišek či zvonečků.

Některé z vystavených ozdob mají svůj příběh a třeba už neslouží ke každoroční výzdobě stromků, přesto patří mezi klenoty s puncem času a duší domácností. Mají v sobě zapsanou historii a příběhy vánoční radosti, které mnohokrát viděly o Vánocích v jednotlivých domovech. Děti zároveň mohly vyrábět svoje ozdoby z různých materiálů a některé

nemusely zdobit stromek, ale například okno či lustr.

Ve škole bylo také možné navštívit adventní čajovnu, vidět nebo zkusit některé z tradičních řemesel a výrobu dekorací ve tvořivých dílnách. Žáci 5. třídy Eliška Nová, Tereška Dolejšová a Filip Pašek zpřijemnilí advent vánočními koledami, které zahráli na své hudební nástroje. Děti měly u návštěvníků velký ohlas. Nechyběla bohatá nabídka výrobků s vánoční tematikou, které si pro návštěvníky školy připravila školní družina. Mnohé z nich budou milým dárčkem někomu blízkému.

SYMBOLIKA VÁNOČNÍ OZDOBY

Každá ozdoba nese symboliku a žádná není na vánočním stromku náhodně. Například zvonky symbolizují dobré zprávy, ořechy – prosperitu, jablka – krásu a zdraví a světýlka jsou symbolem příchodu Krista. Svůj kulatý tvar odvozují od jablka – kulaté ozdoby na našich stromečcích symbolizují harmonii.

Bohatý program navazoval na kryrském náměstí před budovou městského úřadu. Po celé odpoledne bylo možné slyšet koledy a vánoční písně v příjemném podání JIHbandu Jiřího Holubičky. Pestrost a rozsah této kapely je bezkonkurenční. Do Kryr dokázala přinést tu pravou vánoční náladu, neboť slunečné a jasné, i když chladivé počasí toho dne k této magické atmosféře vůbec nevábilo. Kdo doposud neladil vánoční tóny, v tuto chvíli mu bylo jasné, že advent 2024 je skutečně tu.

Krásnému probuzení do vánočního času přispěly i děti ze zdejší mateřské školy, které měly připraveno tradiční vystoupení. V jejich přednesu je přišli podpořit rodiče, prarodiče nebo sourozenci. Celý program s nimi secvičily paní učitelky Lvonská a Krobotová, spolu s nimi se celé prezentace vystoupení zhostila ředitelka školy Věra Melicharová. Působné vystoupení dětí je neodmyslitelnou součástí kryrské tradice rozsvícení vánočního stromu. Kdo jiný by měl vítat adventní čas než rozzářené dětské oči, které

svým očekáváním dostanou do kolen i toho největšího odpůrce Vánoc.

A tradiční už se stalo i krájení vánočky se starostou města. To nechybělo ani v roce letošním. A i zde lze nalézt symboliku tentokrát štědrosti (proto dříve i štědrovka), štěstí, hojnosti a bohaté úrody v příštím roce. A právě i samotné krájení vánočky a její rozdávání nese hodnoty sdíleného štěstí a hojnosti pro všechny. Kromě vánočky nechyběla na adventu i bohatost a štědrost dalšího dobrého občerstvení.

Po celé odpoledne byla otevřena i obřadní síň městského úřadu, kde byla připravena tvořivá dílna pro všechny, kteří třeba ještě nestihli vánoční výzdobu a dekoraci svého domu a mohli si tak vytvořit vánoční svícen na štědrovečerní stůl. Zároveň zde mohli návštěvníci nasát atmosféru klasických českých Vánoc. Cílem bylo představit některé zvyky adventu, které už dávno utichly v čase.

Návštěvníci tak mohli vidět tradiční vrkoč, staročeský symbol Vánoc, který měl rodině přinést lásku a zdraví. Nechyběla ani zmínka o polazu, což byla dřívější ozdoba Vánoc představující životadárné Slunce připomínající nejen čas vánoční, ale i čas zimního slunovratu. Dny se začínou prodlužovat a noci zkracovat. Polaz byl tedy symbolem života, naděje a světla, které se opět navrací do domovů. Ten zároveň připomíná dárek, který dostávaly děti k Mikuláši – ježka – kulaté jablíčko, do kterého se napíchal zelené větvičky, špejle se sušeným ovocem, napučeným hráškem a ořechy. I takové jablko mohli návštěvníci v obřadní síni vidět.

A s přicházejícím soumrakem již přišla ta neočekávanější chvíle sobotního předadventního dne - rozsvícení kryského vánočního stromu.

Před ní se slova ujal starosta města PhDr. Václav Kadleček, který všem popřál krásný adventní čas, příjemné pozvolna přicházející vánoční svátky a v neposlední řadě všem pevně zdraví a štěstí v novém roce, který bude čítat již dvoutisící dvacátý pátý rok po narození Krista, který papež označil za svatý. Slavnostní chvíli byl přítomen také římsko-katolický farář Alexander Siudzik, který kryskému vánočnímu stromu požehnal a popřál všem přítomným rovněž příjemný adventní čas a v radosti strávené vánoční svátky.

Společně pak oba zapálili první svíci adventního věnce, který nese další symboliku Vánoc - tentokrát jednotu, věčnost a život. Naděje, mír, přátelství (vzájemnost) a láska jsou pak jednotlivé svíce, kterým se říká také svíce proroků, pastýřská, betlémská a andělská. Souvisejí s hlubokým poselstvím příchodu Spasitele, až už si pod touto myšlenkou představíme cokoli. Odpočítávání času a sedmnáctá hodina dne pak k první zapálené svíci

rozzářila také kryský vánoční strom, který bude zdobit náměstí až do příchodu Tří králů.

Začátek adventu 2024 v našem městě byl zahájen a přivítal tak čas rozjímání, setkávání, zklidnění, čekání a těšení se na Vánoce, které jsou především vrcholem rodinného roku. Právě v tu dobu se rodí ty nejdůležitější rodinné tradice, jejichž hodnoty pak kouzlo vánočního času předává dalším generacím...

Foto Laurencia Helásková, text redakce EM, ZŠ KRYRY

Z BLOGU ŽÁKŮ ŠKOLY... ...ADVENT VE ŠKOLE

Na sobotu před první adventní nedělí si žáci Základní školy v Kryrech pod vedením svých učitelů připravili zajímavý program s vánoční tematikou. V přízemí školy byly vystaveny vánoční ozdoby, které vyrobili sami žáci. V prvním patře si mohly děti vyrobit z balonků sněhuláky nebo zajít do čajovny na teplý čaj. Vedle čajovny byla umístěna šatna, kde si mohl každý ochutnat chilli papričky, aby měly Vánoce opravdový "říz". O patro výš se návštěvníci učili plést vánočky až z osmi pramenů. V další učebně se pouštěly a zpívaly vánoční koledy. Zároveň se zde vyráběly vánoční ozdoby ze dřeva. V poslední třídě se návštěvníci dozvěděli něco o vánočních tradicích a pověrách. Nakonec si děti vytáhly ze speciální poštovní schránky dopis od Ježíška. Bylo zajímavé sledovat rozzářená dětská očička. Při odchodu mohl každý napsat do návštěvní knihy, jak se mu advent ve škole líbil a popřát hezké Vánoce.

Zuzana Reiserová, Ella Krebsová, Ema Kovářová
(6. třída)

HISTORIE A SMYSL VÁNOČNÍCH SVÁTKŮ

Jedinečná atmosféra, kterou se dnes Vánoce vyznačují, se rozvinula ve středověku, díky svatému Františkovi z Assisi. Ten byl hluboce zamilován do Ježíše, Boha-s-námi. Jeho životopis vypráví, že svatý František nade všechny ostatní svátky slavil narození dítěte Ježíše a nazýval svátkem svátků den, ve kterém se Bůh stal malým dítětem, které šlo z lidského prsu. František oslavu Vánoc obohatil o krásný symbol jeslíček...

Díky svatému Františkovi můžeme vnímat, že o Vánocích se Bůh stal opravdu Emmanuelem, Bohem-s-námi, od něhož nás neodděluje žádná bariéra a žádná dálka. V onom Dítěti se Bůh stal každému z nás tak blízkým, tak bližním, že jej můžeme oslovovat „Ty“ a navazovat s ním důvěrný vztah hlubokého citu, stejně jako to děláme u novorozeného dítěte.

V onom dítěti se totiž zjevuje Bůh-láska: Bůh přichází bezbranný, bezmocný, protože nás nechce uchvátit takřkajíc z vnějšku, ale spíše má v úmyslu být ve svobodě člověkem přijat. Bůh se stává bezbranným Dítětem, aby přemohl lidskou pýchu, násilí, žádost po majetku. V Ježíši Bůh přijal tuto nuznou a odzbrojující situaci, aby nás přemohl láskou a dovedl nás k naší pravé identitě.

Je velká škoda, že se z krásných křesťanských Vánoc často dělají svátky konzumu a také různých okultních rituálů včetně liti oliva nebo vosku a následného věštění budoucnosti...atd.

Moc bych si přál, abychom jednoho dne nedopadli tak, jako například ve Francii, kde je přímo zakázáno vystavování betlémů na veřejnosti pod vysokou pokutou a soudní sankcí.

Šťastné o pokojné Vánoce nám všem.

Aleš Nevečeřal

KDYŽ MĚSTO VÁNOČNĚ VYZDOBÍ DĚTI...

STROMEČKY DĚTÍ V AREÁLU ZŠ KRYRY - RUČNĚ VYROBENÉ OZDOBY

ATRIUM MĚSTSKÉHO ÚŘADU PATŘÍ DĚTEM Z MŠ KRYRY - JEJICH ADVENTNÍ VÝZDOBA 2024

POSÍLÁME HVĚZDIČKU...

Posíláme hvězdičku, která plní přání.
Ať se všichni na světě mají jenom rádi!
Ať jsou k sobě mili a daří se všem
a ať je to pořád, nejen v tento den!

Možná jste naši hvězdičku viděli na obloze, možná vám ji ještě zakrývá nějaký mráček, ale jistě k vám všem jednou přiletí a splní vám, co si přejete! Stačí VĚŘIT!

Já VĚŘÍM v to, že pohádky mají dobrý konec, a i když tomu v životě vždycky tak nebývá, děti mají svět jednodušší, ony VĚŘÍ třeba na Ježíška, a proto se jim přání plní. Děti si hýčkáme, protože jsou naše budoucnost.

„Hvězdičko, přej si, ať semínka, která zaséváme jednou vyklíčí v krásné rostlinky!“

A teď se spolu podíváme na podzimní radovánky v kryské mateřince.

Naši předškoláci „užívali každého dne“, Carpe diem, jak jsem vám naposledy psala. Opravdu je to tak, ohlédneme-li se do minulosti posledních měsíců roku 2024.

Na podzim jsme s rodiči uspávali zahradu, pobavili jsme se u dramatizace pohádky, kterou výborně zvládli zahrát s dětmi. Užili jsme si společné chvíle i u vánočního tvoření a besídky ve všech třídách.

Navštívila nás divadla – Kolem a Z bedny se svými pohádkami, Veselá kytara se skvělým hudebním číslem. Měli jsme několik workshopů na téma Podzimní tvoření, Vánoční hrátky, Staročeské Vánoce a těšíme se na nový program, Poprvé kuchařem.

Naše děti nás také statečně reprezentují – na Vítání občánků, na vystoupení při Rozsvěcení vánočního stromu, v kulturním domě na posezení pro Český červený kříž.

Ale nejvíce nás baví naše projekty - Strašidylkování, nebo-li Halloween po česku, Čertování a nadílka od Mikuláše, Svatý Martin na bílém koni a každý týden jiné téma.

Máme radost ze skvělé spolupráce s dětmi osmé třídy základní školy, které se setkávají s budoucími prvňáčky, našimi předškoláky při různých příležitostech (ve školní družině, ve třídě při tvoření, v tělocvičně,...)

Zkrátka je třeba se s prostředím a velkými dětmi seznámit, aby škola, kam děti v září nastoupí, nebyla jednou velkou neznámou. Je snazší jít někam, kde to známe, a ještě lepší je, když tam na nás čeká někdo, kdo se nazývá naším patronem, nebo chcete-li velkým kámošem dětí.

Těší nás přízeň rodičů, rádi pomáhají s přípravami narozeninových dní, s besídkami, tvořením k různým příležitostem. Na oplátku od nás mají úplné informace, individuální přístup k dětem, aktivní tvořivé programy pro děti.

A velikou radost máme z nashromážděných dárků pro lidi, kteří naši pomoc nečekali.

Vyhlásili jsme před Vánocemi již druhým rokem sbírku, nazvanou „Ježíškova pravnučata“ a v době, kdy tento příspěvek píší neznámý výsledek, ale jsem optimista a díky hvězdičce VĚŘÍM v dobro v každém z nás. VĚŘÍM, že dárečky, které rodiče s dětmi přinesou, budou od srdce a potěší toho, kdo dárek nečekal.

Milí čtenáři,

mé vyprávění je u konce, děkujeme, že nás sledujete, že vás zajímá dění v naší mateřské škole a já přináším přáníčko od nás všech z mateřské školy.

**Doba není jednoduchá,
všichni máme obavy,
každého z nás něco tíží,
něčeho se bojíme,
někoho jsme v tomto roce možná
ztratili,
a nebo nám do rodiny někdo přibyl.
To je život, někdy hvězdičku vidíme,
jindy ji přikryje černý mrak.....
ale VĚŘTE
všechno špatné jednou skončí
a vše dopadne tak, jak má.
Bud'te po celý nastávající rok zdraví a
mějte se rádi
NEZTRÁCEJTE NADĚJI A VĚŘTE!
To vám přeji zaměstnanci
a hlavně děti z
Materinky „Pohoda“**

MALOVANÝ CHODNÍK A TVÁŘE PLNÉ ÚSMĚVŮ

Mezigenerační setkávání jsou výzvou pro všechny – seniory i žáky. V rámci projektu školní družiny se setkávají nejstarší s nejmladšími, aby společně objevovali, jak krásné a obohacující jsou jejich světy, když se navzájem propojí.

I v novém školním roce jsme pravidelně navštěvovali babičky a dědečky v Bytech pro seniory v Kryvých. Můžeme napsat, že se z nás už stali přátelé a jakožto ti se na další a další setkání vždy velmi těšíme. První návštěvu jsme s dětmi školní družiny uskutečnili v září, kdy nám ještě příjemné babí léto dovolilo trávit čas venku před domovem seniorů. Společně jsme si povídali např. o našich zážitcích z letních prázdnin, o místech, která jsme navštívili, o knihách, kamarádech, o spolužácích. Vzájemné setkání bylo tentokrát zpestřeno malovací terapií, která bavila jak děti, tak i naše navštívené kamarády. Pro radost všech děti malovaly obrázky barevnými křídami na chodník před domovem. Veselé malůvky nás inspirovaly k dalšímu povídání a dokreslily už tak pěkně strávené odpoledne.

Další společné setkání nás čekalo v adventním čase. Jaké to bylo pro nás překvapení, když nám naši přátelé z domova připravili balíčky plné ovoce jako poděkování za spolu trávený čas, který je pro nás všechny velmi obohacující. I my z družiny velmi

děkujeme všem seniorům - našim přátelům do jejich domova za tyto vitamínové dobroty a už nyní se těšíme na další setkání.

Text vychovatelky ŠD, foto Šárka Marišlerová

BRAMBORIÁDA VE ŠKOLNÍ DRUŽINĚ

Poslední středeční zářijové odpoledne ve školní družině patřilo „bramboriádě“.

Po společném přednesu básničky „Brambory, brambory“ se žáci přemístili na stanoviště spojená s bramborovými úkoly - například sebrat brambory z pole do traktoru, skok v bramborovém pytli, hod bramborem na cíl nebo vyrobit si bramborového panáčka, ježka či stonožku.

Žáci se aktivně zapojili do všech soutěží, bylo veselo, počasí nám přálo a na závěr jsme si společně vychutnali bramboráky.

Text vychovatelky ŠD, foto Šárka Marišlerová

KDYŽ ZAFOUKÁ ZE STRNIŠŤ...NASTAL ČAS NA DRAKIÁDU

Ve středu dne 9. října 2024 jsme uspořádali družinovou drakiádu. Všechny děti si donesly svého draka a vyrazily jsme na víceúčelové hřiště. Nastala příprava, vybalování, sestavování draků. Každý si našel své místo a pouštění draků mohlo začít. Počasí nám přálo, bylo slunečno a teplo, vítr foukal tak akorát. Pouštění draků probíhalo v dobré náladě, někomu draci létali krásně a vysoko, jiní se učili s draky zacházet. Složení letky draků bylo pestré, do pouštění draků se zapojili všichni. Na každého účastníka čekala odměna, ale tou největší byly úsměvy dětí ve chvíli, kdy se jim podařilo vyslat draka až k jasné obloze za sluníčkem.

Foto Laurencia Helásková, text vychovatelky ŠD

INSTALATÉR Z TUCHLOVIC INSPIROVAL ŽÁKY ŠKOLY

Ve čtvrtek 28. 11. 2024 se žáci devátého ročníku ZŠ Kryvy zúčastnili Dne otevřených dveří na Gymnáziu a SOU Podbořany. Tato akce je pořádána každý rok, letos byla ale něčím výjimečná, měli jsme totiž možnost setkat se s instalatérem z Tuchlovic, tedy hercem Jakubem Kohákem. Byl to velmi akční den. V provozu bylo 9 atraktivních dělen s celou řadou zajímavých aktivit – jazyková, alchymistická, fyzikální, matematická, informatická, biologická, dílna tvůrčího psaní i mediálních hrdinů. Dopoledne se v nich pod vedením gymnazistů bavili právě žáci okolních základních škol, tedy i té kryvské.

Den otevřených dveří očima devěťáků:

Dne 28. listopadu 2024 jsme byli v Podbořanech na Dni otevřených dveří. Měli jsme možnost prohlédnout si dílny, mohli jsme se svést na traktoru, také jsme tu potkali Jakuba Koháka (instalatéra z Tuchlovic).

Zároveň jsme se podívali, jak to vypadá ve škole. Byli jsme seznámeni se všemi obory, které tato škola nabízí. Navštívili jsme i školní jídelnu, kde pro nás bylo připraveno občerstvení v podobě langošů a palačinek.

Adéla Bělíčková (9. ročník)

Známý herec si zahrál ve filmu Instalatér z Tuchlovic

Co nového ve škole...

S adventním časem přichází do našich domovů čas těšení, ale také bilancování, protože se blíží konec roku. Ten náš školní rok je však sotva ve své polovině, a proto je na bilancování příliš brzy. Přesto už můžeme vyhodnotit některé akce, které jsme společně se svými žáky absolvovali. Tou poslední, ale velmi vydařenou akcí, byl tradiční Advent ve škole, letos s výstavou Vánoční ozdoby. Žáci vyráběli a s pedagogy shromažďovali rozličné ozdoby, kterými si zdobí své stromky. Na výstavě jich bylo mnoho druhů, např. dřevěných, kovových, šitých textilních, keramických, slaměných, nechyběly ani perníčky nebo velmi obdivované drátované. Největší pozornost návštěvníci věnovali samozřejmě ozdobám skleněným. Ti starší mezi nimi hledali ty, které si pamatují ze svého dětství, téměř všichni pátrali po tom, zda máme na výstavě tradiční skleněné ptáčky na skřipci. Ani žáci při své tvorbě nezklamali, jejich fantazie při výrobě ozdob byla neskutečná, takže výrobky jsme mohli obdivovat na každém kroku. Nevyhodnocujeme, který výrobek je nejzdařilejší, nesoutěžíme o dokonalost. Radujeme se z toho, že se zaměstnanci i žáci společně zapojí do akce, která přivede do školy návštěvníky, aby se s námi setkali, poseděli v čajovně ve školní knihovně, vyrobili nějakou drobnost v tvůrčích dílnách, možná koupili výrobek děti ze školní družiny nebo se pokusili uplést vánočku. Máme radost, že se k nám návštěvníci každý rok vrací a dovedou naši práci ocenit.

Velmi milou akcí bylo setkání žáků ze školní družiny s obyvateli seniorského domu. Ti pro naše nejmenší připravili baličky, které udělaly dětem velkou radost.

Těšíme se na adventní tvoření s rodiči, žáci plánují školní besídky a hlavně se těší na vánoční prázdniny. Během nich utichnou ve škole pouze dětské hlasy, ale rušno určitě bude. V učebnách 2. stupně budeme instalovat nové osvětlení, stěhovat nový žákovský nábytek do učebny dějepisu, a pokud vše půjde podle plánu, připravíme nové zázemí pro sportovní zájmové útvary. Na instalaci čeká krásná skleněná stěna v prostoru učeben 1. stupně, kterou nám věnovala firma AGC Kryry a za kterou panu řediteli moc děkujeme!

Za každou takovou akci je úsilí a lidská práce. Jak dostatečně poděkovat zaměstnancům úklidu, když nakonec celou školu, tj. 6 pavilónů, spojovací chodbu a školní družinu, uklízela několik měsíců jediná uklízečka paní Veronika Turková a pan školník. Vzhledem k dlouhodobé nemoci je i nedostatečný stav kuchařek ve školní kuchyni. Všem zaměstnancům včetně pedagogů patří můj obdiv a poděkování. Dělají svoji práci s láskou a ta se koupit nedá.

Přeji žákům, pedagogům, ostatním zaměstnancům i všem lidem, kteří nám pomáhají a mají naši školu rádi, krásné vánoční svátky a především pevné zdraví. Těším se na setkávání v roce 2025.

Ing. Hana Lehnerová, ředitelka Základní školy Kryry

ŽIVOTEM S KNIHOU

TÝDEN KNIHOVEN 2024

7. - 13.10.2024

Celorepubliková kampaň na podporu knihovnictví a čtenářství. To je týden knihoven, který tradičně proběhl na začátku října. Letošní 28. ročník s motem „Životem s knihou“ měl přilákat nové čtenáře. Knihovny se věnovaly propagaci knih a čtení.

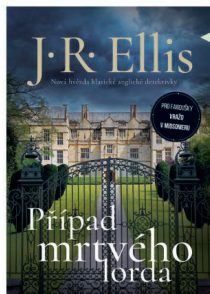
Text, foto Barbora Bodiová

Při této příležitosti navštívili Městskou knihovnu v Kryrech žáci 3., 6. a 7. ročníku zdejší základní školy a také děti předškolního věku z mateřské školy v Kryrech. Děti byly přivítány a seznámeny s chodem a pravidly knihovny. Dále byly poučeny, jak se ke knihám chovat a informovány, podle čeho se knihy seřazují a zakládají. Poté si mohly knihovnu prohlédnout, projít a najít si knihy, které je zajímají. Žáci nejvíce vyhledávali knihy povinné četby a například komiksové nebo filmové příběhy. Zvědavější děti hledaly knihy s největším počtem stránek. Předškoláci v rámci výuky poznávali v dětských encyklopediích zajímavosti o lidském těle. Zabavil se každý. Ten, kdo si našel svou knihu, měl prostor si ji prolistovat a pročíst. Dětem se v knihovně moc líbilo, chovaly se slušně, byly milé a těší se na příští návštěvu.

KNIŽNÍ TIPY NA ZIMNÍ ČTENÍ - CO ČÍST, KDYŽ VENKU MRZNE? MĚSTSKÁ KNIHOVNA KRYRY NABÍZÍ TYTO NOVINKY:

detektivka

Čtivá, nenáročná anglická detektivka bez potoků krve a zbytečného násilí s překvapivým závěrem. Klasická záhada zamčeného pokoje, který se stane dějištěm zdánlivě nemožné vraždy. Děj se odehrává v prostředí anglického venkova staré anglické šlechty a panského sídla s obyvateli skrýjícími různá tajemství. Detektivka, kde k odhalení vraha je třeba mravenčí práce a pochopení vztahů v malé lokalitě, rodině. Autor odhaluje postupné myšlenkové kroky vyšetřovatele.

Každá kniha má duši – duši toho, kdo ji psal, a duši těch,
kdo ji četli a snili s ní.

Carlos Ruiz Zafón

Nemilovat knihy znamená nemilovat moudrost. Nemilovat moudrost však znamená stávat se hlupákem.

Jan Ámos Komenský

historická detektivka

Poslední z dílů Vondruškovy série Hříšní lidé Království českého. Obzvláště povedený dobrodružný příběh Oldřicha z Chlumu a jeho pomocníků. Pěkně popsané dobové prostředí. Poutavá detektivní zápleтка zasazená do atraktivního prostředí Adršpašských skal. Báječná kniha plná napětí a zápletek. Závěr s diplomatickými řešeními mezi církví a královským prokurátorem.

tématika holokaustu

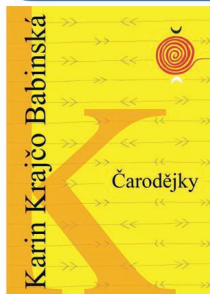
Strhující román inspirovaný skutečným životním příběhem ženy. Hrdinka Anna bojuje proti nacistické ideologii a bohužel na to doplácí. Nicméně je houževnatá a nevzdává se. Bravurně napsaná kniha. Neskutečně dojemný a procitěný příběh. Kdo čtete takový druh literatury, neváhejte...z této knihy budete mít mrazení a zároveň Vám potečou slzy. Naštěstí má vše šťastný konec.

romány pro ženy

Jedna z nejlepších knih od autorky. Divka, co věří na zázraky jako v pohádce - ve svého vysněného prince. Muž chladnější než led. Hluboce pohřbená rodinná tajemství. Opravdu poutavý příběh. Chcete vědět, co se vlastně s Cillianem děje, proč bojuje se svými démony, je bezcitný a plný tajemství a jak se podaří Pers napravit ho? Kontrasty charakterů a jednání postav vytvořily z knížky příjemně čtivou záležitost.

česká beletrie

Třetí díl je přehledný a připomíná, co se stalo v předchozím díle. Opět úžasné zpracovaná kniha. Autorka moc hezky popisuje dění, postavy a myšlenky. Tentokrát zavede čtenáře do dob normalizace, vyvlastňování majetku a nástupu komunistické strany a jejich vlivu na tehdejší životy obyvatel nejen Karviné a taky ukazuje, jak strana dokázala prosazovat své zásady a vliv, aby dosáhla např. plnění tzv. pětiletok a dalších úkolů té doby.

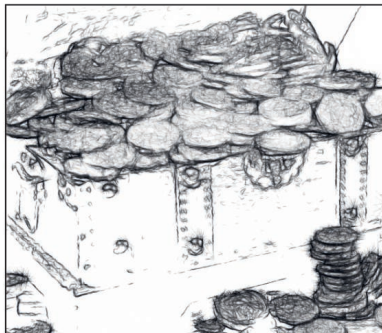

POKLAD

Než se dopoledne všichni z naší party sejeme, máme ještě nějaké povinnosti. Olda musí sesbírat spadaná jablka po celé zahradě. Kongo chodí na trávu jejich králíkům a krmí je. Je to práce zodpovědná, když nechce, aby se nafoukli. Já chodím ráno na sídliště pro rohlíky a mléko. To ještě jde, ale nejlíp se má Karel. Ten nedělá nic. Jenom si čte nebo poslouchá rádio. Má pěkný tranzistorák a někdy ho v sobotu odpoledne vezme ven, sedíme na našem plácku a posloucháme rozhlasovou hru pro mládež. No a takže to chvíli trvá, než jsme všichni pohromadě. Sedíme na plotě a přemýšlíme, do čeho se pustíme. Ještě schází Karel, ale už se řítí. V podpaží knížku a oči za brýlemi nabývají velikosti svatebních koláčků. Necháme ho vydýchat a už z něj páčíme, na co přijel. Protože on většinou na něco přichází. Vytahuje knihu a vítězoslavně nám ji předává. Stará ohmataná kniha má na titulní straně název „Penězokazectví v Čechách“. No a co, nechápeme. *„Hoši, tomu nebudete věřit. V Něově byla penězokazecká dílna! Jsou tam staré štolý, kde se těžilo stříbro. Je to už hodně dávno. A v těch starých, opuštěných štolách razili penězokazci falešné mince. To koukáte. Víte, co by to bylo, kdybychom nějaké ty mince našli? To by byl hotový poklad. Tady v té knížce o tom všem píší.“* Rozhodnutí je jednomyslné. Zítra se jede do Něfova. Není to daleko.

Kousek autobusem, přes vesnici do kopce a potom kousek lesem a jsme tam. Štolý jsou staré, tam už nikdo hlídat nebude. Baterky, svíčky, nějaký provaz chlebníky se svačinou a v osm dvacet hodin ráno nám jede autobus směr Klášterec. Karel, který je

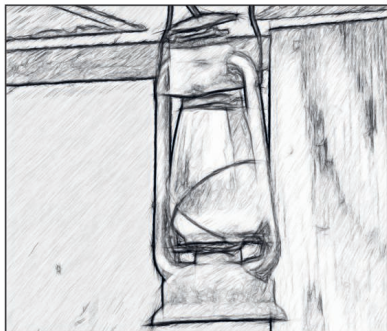
z nás nejstarší a nejchytřejší a celé léto chodí ostříhán dohola, bere sodíkové tyčinky, s kterými si bude svítit, aby mohl celou penězokazeckou dílnu nafotit. Měl „Pionýra“. Děsné dělo, jak říkal Kongo vzal doma pytlík na mouku, kdyby se nám mince nevešly do chlebníků. Já měl skleničku se sírkami a škrátkem. Ve štolě bude určitě vlhko. Olda ještě navrhoval, že bychom si měli udělat louče z březové kůry a smůly, ale jeho nápad byl zamítnut. Baterky budou stačit. Ale to neznáte Oldu. Ráno nastoupil a na chlebníku se mu houpala petrolejová lampa. *„Oldo, jestli ten petrolej vyleješ a vyhodí nás z autobusu! Jen se nebojte, mám to pod kontrolou. Já měl kolem pasu omotanou prádelní šňůru. Může se hodit.“* Kdyby to maminka věděla. Naštěstí odešla do práce a já mohl dokonale vyzbrojen, vyrazit.

Cestu autobusem jsme zvládli. Petrolejka vydržela a autobus tím směrem byl poloprázdný, takže jsem u nikoho žádnou zvláštní pozornost nevzbudil. Nikomu nepřišlo divné ani to, že měl Kongo v srpnu, v horkém létě na nohou bráchovo gumáky asi o dvě čísla větší. Zrovna už asi tři týdny nepřišlo. Jestliže jsme cestu autobusem zvládli bez zvýšené pozornosti, cesta vzhůru vesnicí už tak nenápadná nebyla.

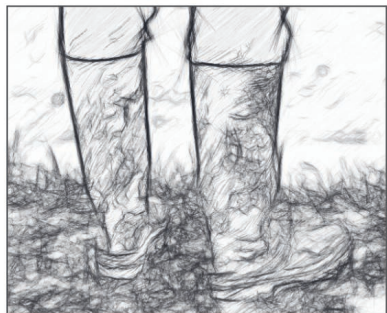
Vesnice Něfov se táhla kolem silnice a byla dlouhá asi dva kilometry. Téměř v každé chalupě psi a že by neštěkali, to se tvrdit nedá. Místní vycházeli ze dveří a vůůbcek netušili, kdo jsme a kam jdeme. Gumáky, petrolejka, prádelní šňůra a Karlovi čouhala ze zadní kapsy obrovská baterka. Na krku měl pověšeného Pionýra. Ráno mi kluci zakázali, abych si vzal moji oblíbenou kšiltovku. Prej, abych nebyl nápadný. Od nich to tedy sedí. Možná, že byli domorodci na podobné šilence už zvyklí, a tak jen občas někdo mávl rukou, někdo křiknul „*Hodně štěstí, zlatokopové!*“ a jeden malý špunt šel za námi. Kongo na něho zadupal svojíma gumákama a prcek se ztratil.

Konečně máme vesnici za sebou. Ještě kousek do kopce a už je tu odbočka. Jen těžko znatelná, protože tam už dlouho nikdo nešel. Pod silnicí teče malý potůček, kousek jsou kopřivy, výš už začíná skála. Není těžké se vyškrábat ještě kousek nahoru a už na nás zívá černý otvor staré štoly. Zarážíme se. Nebude to přece jenom trochu nebezpečné? Ale ten nejstarší a nejchytřejší, co má doma tranzistorák a na krku Pionýra rozhoduje. *"Nebudte skety. Teď už se přece nezastavíme. Představte si, jak budeme v novinách a co si všechno za stříbrňáky koupíme."*

No nic, tak vzhůru do nitra hory. Je v nás malá dušička, ale jeden před druhým se nechceme nechat zahanbit. *"Nerozsvěcujte všechny baterky, hoši. Budeme je potřebovat."* S jednou baterkou postupujeme dál. Ještě trochu dopadá světlo z venku. Tak není ještě taková tma. Postupujeme. Okolo stěn jsou trochu zřetelné kůly. Už se řídíme jen podle kuželu baterky. Štola je dost vysoká, nemusíme se shýbat. Pod nohama trochu mistry čvachtá voda. Nejvíce je slyšet Kongo, jak plácá těma obrovskými gumákama. Alespoň ho neztratíme.

Ušli jsme asi padesát metrů a nějak cítíme, že se prostor zvětšil.

Nevím, proč šeptáme. Karel mi dává do ruky sodíkovou tyčinku, připravil si foťák a chce, abych tyčinku zapálil. Sírky jsem měl ve skleničce, tak žádný problém. Škrt a okolo tyčinky se rozsvítilo jasné světlo. Karel stačil jednu fotku a my koukáme, kde je náznak nějakého pracoviště, kde se razily mince. Zatím nic, musíme asi ještě dál. Ve skále je vlhko, začíná být chladno a je cítit shnilé dřevo. První jde Olda s petrolejkou, pak Karel, přede mnou Kongo, a nakonec já s baterkou. Je mi zima. Vzal jsem si krátké kalhoty a to byla asi chyba. Slysíme nějaké slabé pištění. To možná budou krysy. Ty bláho, ještě tak netopejří!

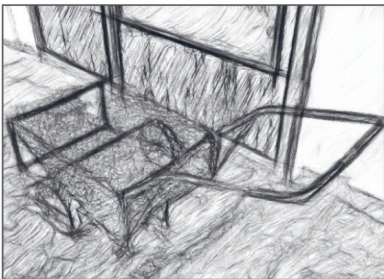
Šíňeme se dál a strop se trochu snižuje. Už musíme být ohnutí. A jak se tak přibližují nosem k zemi, tak to ucítím. *"Kongo!" říkám, "ty prdiš, vid". Ne, to nejsem já, ale také něco cítím."*

Sjíždím baterkou k zemi a už ten zdroj zápachu nejen cítím, ale i vidím. Kongova pravá, obrovská gumáka to našlápla. Nemůže to být zase tak staré, protože to je krásně přilepené na celé holince. *"Kluci, vraťte se. Kongo musí ven, jinak to tady vybuchne, nebo se tu zadusíme"*. Vrací se Karel i Olda s lampou. *"Co se děje?"* Svítím baterkou na zdroj toho ničivého smradu. Karel to ještě jakž takž přežil, ale Olda praštil s petrolejkou o zem a tma netma řítí se ven ze štoly. On byl vždycky trochu slabší na žaludek. *"No nic, jdeme za ním, ale ty se Kongo drž od něj."*

Najednou uslyšíme žuchnutí a jakoby se sypou kameny. Už jsme v místech, kde je trochu denního světla. Olda leží na zemi a skuhrá. *"Kluci, já zakopl, bolí mne hrozně noha, asi jsem si vymkl kotník."*

Tak a máme po pokladu. Vytahujeme zraněného před štolu. *"Kongo, ty švihej dolu k potoku a namoč tenhle kapesník a trochu si tam ošpláchni ty tvoje pluhy"*. Posazujeme Oldu vedle štoly a opíráme zády o skálu. Je bledý a noha ho určitě bolí. Vrací se Kongo s mokřým kapesníkem, tak balíme kotník do mokrého obkladu. Co dál? Záchranku volat nemůžeme. Museli bychom vysvětlovat, co tu děláme. *"Seženu nějaký povoz. Zkuste ho zatím opatrně nějak dostat k silnici,"* velí Karel a utíká dolu do vesnice. My s Kongem podepíráme Oldu a pomalu krůček po krůčku ho suneme dolu strání, po kamenech a kořenech. Nařiká a skučí. Asi to fakt bolí. Už jsme u kopřiv a u potoka. Znovu namáčíme kapesník a chladíme výron.

Ještě chvíli a už vidíme Karla. Za sebou táhne nějaký vozík. Takový ten, co s ním jezdí ženský nakupovat k pojiždné prodejně. Vystyláme ho mou bundou a podařilo se nám Oldu do vozíku posadit. Plánujeme, že ho nějak dopravíme k autobusu a pojedeme. Jak ho dopravíme z autobusu, to ještě nevíme. Snad na to přijdeme cestou. Tak vyráží procesí.

Plešatý Karel táhne káru. Já nesu chlebníky a Kongo ve smradlavých gumákách, které všechno způsobily, jde nakonec.

Najednou si Olda vzpomene. "Kluci, já tam nechal petrolejku." Koukáme na sebe a nikomu se zpátky nechce. Jak to provedeme? Z přemýšlení nás vytrhlo zastavení auta. Zabrzdlilo za námi a z něj vystupují dva esenbáci. Kde se tam vzali, kdo ví. Když viděli to podivné procesí, trochu jim cukalo v koutcích.

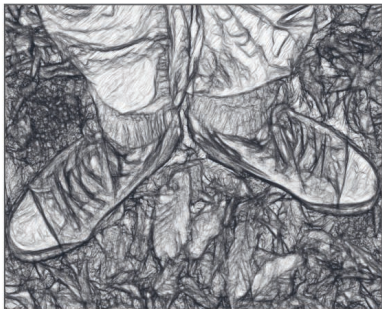

"Tak, co pánové, co provádíte? Že vy jste byli ve štolách." Mlčíme a koukáme do země. "No, co s vámi. Napíšeme si vaše jména a toho s tou nohou odvezeme do nemocnice. A vy koukejte, ať jste v autobuse a domu. Ještě si s vámi promluvíme."

Na petrolejku už si nikdo nevzpomněl. Ještě pomůžeme naložit Oldu a jako schlíplí psi se táhneme na autobus. Jdeme kolem pumpy a ženeme Konga, aby si pořádně umyl ty gumáky, nebo ho autobusák s sebou nevezme. Karel jde vrátit vozík. Sympatický stařík nám mává. Není nám moc do řeči. "Kluci, myslíte, že nás dají do děčáku?" Ptá se Kongo. Možná zaplatíme nějakou pokutu. Přemýšlí Karel nahlas. "Asi budu muset

prodat tranzistorák. Myslíte, že budeme v polepšovně spolu?"

Posílí jdeme navštívit Oldu do nemocnice. Už je v pohodě, ale ještě nemůže chodit. Rozsadíme se kolem jeho postele a o překot vyprávíme, jak jsme byli u esenbáků, jak nám velitel vysvětlil, co se může a kam smíme a nesmíme. Žádná polepšovna ani děčák. A až přijdeš, zase si poslechneme nějakou hru v rádiu. Olda kouká Kongovi na nohy a asi je rád, že má tentokrát polokecky.

"A Oldo, petrolejka zůstala ve štolě." "To nevadí kluci, ale že jsme si to užili." A všichni se smějeme jako blázni, až přišla sestřička a všechny nás vyhodila.

Jdeme domů my všichni tři kluci z naší ulice. Kopeme do kaminků a chcetáme se a nevíme, čemu, jsme mladí, veselí, bezstarostní, a ještě nás čekají všechna ta velká dobrodružství. A já si uvědomuji, že jsme ten poklad ze štol přece jen našli a přinesli si ho s sebou. Je to kamarádství a přátelství. Slíbíme si, že ho nikdy neztratíme.

text Bc. Jaromír Hykl, bez jazykových korektur
redakce, foto redakce

Zájemci z řad veřejnosti, kteří chtějí publikovat své literární díla doposud schovaná v "šuplíku", na stránkách městského zpravodaje, mohou své příspěvky zasílat na mail knihovna@krcvry.cz. Obsahem maximálně dvě stránky formátu A4, v textovém souboru MS Word. Nebude uveřejněn text s nevhodným obsahem, vulgární, neetický, politicky vyhraněný a kohokoliv dehonestující.

Někdy je člověku prospěšné vystoupit ze své komfortní zóny, chvíli zažít to nepříjemné a následně si tím ten komfort rozšířit...

...rozhovor a beseda s **Jakubem Kachelmaierem**

Jakube, věřím, že hned u první otázky cituji mnohé další, kteří by se Vás zeptali na to samé - kde se v člověku najde odvaha a odhodlání, kdy si řekne: „A teď si začnu plnit své sny a pojedu...“. Odhaduji, že velkou roli hraje i Váš mladý věk a rodinné poměry.

Je to touha, která mě táhne za dobrodružstvím a poznáváním jiných krajů, kultur, lidí a přírody. Bavi mě to a naplňuje, to je asi to hlavní.

Myslím si, že věk ani rodinný poměr nehraje velkou roli, na cestách jsem potkal řadu mladých lidí, ale také třeba důchodce, rodiny s dětmi, páry nebo samotáře. Důležitější je být zdravý a vyhradit si na cestování volný čas.

Kdo nebo co Vás v životě inspirovalo natolik, že jste v sobě našel touhu pro cestovatelská dobrodružství do tak vzdálených a neznámých míst? Jak to všechno vlastně začalo?

Jako dítě jsem chodil do skauta, kde jsme často pobývali v přírodě, jezdili na víkendové výpravy, letní tábory a později i na zahraniční skautská setkání. Později během studia jsem odjel na půl roku na zahraniční studijní pobyt na Sibiř, kde jsem kromě

Vidět výběr těch nejúžasnějších přírodních zázraků této planety v oblasti tichomořského pobřeží. Ocitnout se v centru fascinující krásy vysokých horských štítů And. Obdivovat největší vysokohorské jezero světa s půvabným názvem Titicaca a samozřejmě navštívit kultovní incké město v peruánských Andách Machu Picchu...

...to je jen nepatrný výčet zážitků mladého krysrského cestovatele Jakuba Kachelmaiera, který v úterním odpoledni představil svou besedu o cestování v zasedací místnosti úřadu asi třiceti posluchačům. Ve svém poutavém povídání zavedl všechny do míst, která jsou vzdálená naší mentalitě, krajině i sociálnímu uskupení. O to zajímavější tato ojedinelá beseda byla. Naše redakce neváhala a pozvala Jakuba k malému rozhovoru pro náš časopis.

studii poznal další zahraniční studenty, život místních a hojně ve volném čase cestoval po asijské části Ruska, tím to asi celé začalo.

Kolik zemí - řekněme takto netradičních - jste už navštívil?

Navštívil jsem něco přes 50 zemí, z toho zhruba polovina jsou neevropské, mají-li to být ty netradiční. Příliš ale nemám rád vyjadřování se v číslech, důležitější je, jaké si z dané země přivezete zážitky, než kolik zemí navštívíte.

Na Vašich besedách inspirujete Vy sám některé natolik, že možná najdou konečně odvahu a třeba se vydají na podobnou cestu. Jaké by bylo Vaše první doporučení pro uskutečnění takové cesty?

Na nic nečekejte, vyražte a užijte si to plnými doušky.

Asi každou podobnou cestu je nutné dopředu naplánovat. Jak moc se realita na cestách odklonila od takového plánu? Jak často jste byl nucen na cestách improvizovat a plán změnit?

Myslím si, že to jde určitě i bez plánu, je dobré mít základní povědomí o dané zemi, o bezpečnostní situaci, kam se chystáte, zjistit si vstupní podmínky, vědět, jak se tam hovoří a případně se naučit alespoň základní fráze a sjednat si cestovní přípojištění.

V případě naší dlouhodobé několikaměsíční cesty jsme si řekli, že chceme přejet napříč Jižní Ameriku, vybrali si vstupní zemi, koupili si letenku, zabalili si batohy a tím byl náš základní plán hotový. Až za pochodu na místě jsme řešili, kam a jak všude pojedeme, četli si více o daných místech, ubytování jsme sháněli až na místě. Často jsme díky neplánování zažili neočekávaná setkání, na která dodnes rádi vzpomínáme.

Na druhou stranu po večerech jsem si často pročetl různé průvodce, cestovatelské blogy a jiné informace na internetu, abych měl větší povědomí o možnostech a mohl se sám rozhodnout, co chci navštívit a jakým způsobem to zrealizovat.

Takže zjišťuji, že se vlastně moc nedá na takovou cestu dokonale připravit. Ale přece jen si myslím, že

potřebujete trochu času na přípravu - jak dlouho taková příprava trvá?

Je to nutné? Hlavní je nezapomenout si cestovní pas a platební kartu, všechno ostatní si v dnešní době zařídíte klidně za pochodu. Paradoxně daleko více času strávím s plánováním desetidenní dovolené, kde chci navštívit spoustu míst během krátkého času. Při dlouhodobém cestování nemusíte spěchat, není potřeba být za každou cenu efektivní a připravený, máte totiž čas.

Asi jste také kolem sebe poznal i ty, kteří cestování do takto vzdálených zemí obdivují, možná by i rádi jeli, ale vždy je někdo nebo něco zastaví. Odkládají vlastně svoje cesty na neurčito a mnohdy zůstanou jen nenaplněným snem. Myslím si, že na svých besedách mockrát slycháváte o jejich bariérách a předsudcích, které jim brání vyrazit. Jaké jsou ty nejčastější?

Řekl bych, že to bude odkládání na neurčito, na stáří atp., někdo se také může obávat cizího prostředí, cizího jazyka, je to ale přirozené. Je důležité a prospěšné vystoupit krůček po krůčku ze své komfortní zóny, chvíli si zažít to nepříjemné a následně si tím ten komfort rozšířit.

Nastala někdy při cestě taková osobní krize, že jste si řekl: „To nedám, balím a jedu domů...“?

Určitě ano, občas toho diskomfortu bylo příliš, došlo na nějaké momentální fyzické nebo psychické vypětí, vždy to naštěstí vyřešil buď odpočinek, změna prostředí a nebo jen dobré jídlo a slunečné počasí.

Při cestování myslí také většina lidí na dostatek peněz. Tedy, mnoho těchto tužeb je podmíněno finančními možnostmi každého z nás – nebo se mýlím? Cestovní kanceláře, se kterými předpokládám, že tyto cesty nepodnikáte, slibují mnoho zážitků za mnoho peněz. Jak velkou rezervu je nutné mít na základní cestu do podobné destinace jako je Peru? Není to přece jenom risk vyrazit na takovou cestu bez cestovní kanceláře nebo agentury?

Jednou jsem se dočetl, že cestování vás stojí právě tolik, kolik jste ochotni zaplatit a plně se s tím ztotožňují. Můžete vyrazit pěšky, stopovat, jet na kole, spát ve stanu a kupovat si jen základní potraviny nebo si dokonce na cestě vydělávat, ale také můžete létat po luxusních hotelových resortech. Rozhodnutí je na každém z nás.

Cestovní kanceláře vám vše naplánují a zařídí za vás, často vás doprovází průvodce nebo delegát a vše máte bez starostí, je to určitě jednodušší, ale můžete být ochuzeni o neplánovanou setkání a také uvidíte více turistická místa nežli autentický život místních.

Do Peru můžete vyrazit s cestovkou na 14 dní klidně za 50 tisíc Kč (bez letenky, často bez stravy a vstupů za památky), ale také po vlastní ose za zlomek ceny. Já bych tam se zmíněným rozpočtem vyžil pohodlně klidně čtvrt roku. Co se rizik týče, nebál bych se, když se budete řídit selským rozumem a dáte na rady místních.

Jakou zemi byste ještě rád navštívil nebo, kam byste se rád vrátil?

Láká mě severní Indie a Nepál, Indonésie, Afrika a mnoho dalších míst. Rád bych se vrátil do Austrálie.

Moc Vám přeji, aby se Vám přání brzy splnila a už teď se těšíme na další zajímavé vyprávění z těchto cest. Zároveň Vám velmi děkuji za zajímavý rozhovor a odpoledne strávené pestrým vyprávěním o zemích, které tak jsou díky Vám bližší, přátelštější a lákají k návštěvě bez předsudků. A na úplný závěr mi dovolte takový bleskový dotazník z cest.

Také děkuji, určitě rád v Kryrech uvedu další besedu.

BLESKOVÝ DOTAZNÍK Z CEST:

**Nejkrásnější zážitek?
To nedokážu říci, je jich mnoho.**

**Nejdelší pobyt?
13 měsíců napříč Amerikou.**

**Nejvzdálenější navštívená země?
Nový Zéland.**

**Nejexotičtější ochutnané jídlo?
Pečené morče.**

**Nejzvláštnější ubytování?
Takový „chlívek“ v Maroku 😊**

**Nejvyšší nadmořská výška?
6 088 m n. m.**

**Nejlepší parťák na cestách?
Partnerka.**

**Největší strach?
Jízda taxikem v Gruzii, uháněl s námi jako o život!**

**Největší risk?
Ledovcové túry v Alpách.**

**„Nejbláznivější“ nápad?
Skok na laně z bývalého skokanského můstku v Rusku.**

Text a foto Jakub Kachelmaier
za redakci KR se ptala Emilie Mazourová

PERU A BOLÍVIE, ZEMĚ MNOHA TVÁŘÍ

V zasedací místnosti úřadu bylo kolem páté odpolední velmi rušno. Sešlo se zde na třicet posluchačů, kteří se zaujetím vyslechli asi dvouhodinovou besedu o cestování tentokrát na téma Peru a Bolívie. Slovo tentokrát naznačuje, že se jedná o první přednášku Jakuba Kachelmaiera a další zajímavé z jiných koutů světa by mohly následovat. Cyklus cestovatelských besed tak otevřel vyprávěním o putování nejpozoruhodnějšími místy těchto dvou zemí ze severu Peru, přes hranice s Bolívií a dále na jih.

15.10.2024

V úvodu návštěvníky besedy zavedl do míst zdejších nejvyšších hor, jejichž mnohé vrcholky také sám zdolal. Popisoval velmi zajímavé situace svého pobytu, kdy se, i se svou partnerkou, která ho na cestě doprovázela, běžně pohyboval v nadmořské výšce základního tábora přes tři tisíce metrů nad mořem. Sám zdolal horu Huayna Potosí (šestitisícovou horu v Bolívií), kde je tak řídký vzduch, kdy nejen, že nelze snadno dýchat, ale vůbec se pohybovat.

Na krásných fotografiích představil i úchvatnou raritu peruánských And – Duhové hory, které rovněž navštívil. Díky sedimentům korodujících hornin představují tyto hory paletu pruhů neskutečně sytých barev přes žlutou, oranžovou, tyrkysovou, červenou až po hnědou. Ale ani tento zážitek není zadarmo a uvidí jej jen ten, kdo absolvuje pěší výlet s náročným výstupem do výšky pět tisíc metrů nad mořem. Vinicunca, což je oficiální lidovější název hory, leží sto kilometrů od města Cuzco.

Peru a Bolívie je posetá řadou vysokých sopek. Ty jsou dodnes v pohoří And činné. Do otevřeného vulkánu jedné z nich – El Misti, měl možnost Jakub také nahlédnout. I sem mířil jeden z jeho zajímavých výletů.

Posluchačům besedy vyprávěl také o rychlé změně klimatu, která je běžná v obou zemích. Ze zimního oblečení po výstupu na zasněžené vrcholky hor se během několika málo hodin převlékáte do letního šatstva, neboť se sestupem do údolí ocitnete v místech, kde se dají trhat zrající pomeranče, vychutnávat si teplý vzduch a příjemné letní teploty.

Jeho cesty mířily také na plovoucí ostrovy tajemných obyvatel Uros. Ty jsou celé vytvořené z rákosu a pohupují se ve vodách asi nejznámějšího vysokohorského jezera Titicaca na hranici Peru s Bolívií.

Dále posluchačům představil tajemnou atmosféru legendární incké citadely Machu Picchu, která je ale dnes hlavně turistickou atrakcí, což některé cestovatele odrazuje.

Připomněl návštěvu náhorní plošiny Nazca, která skrývá tajemné obrazce dávných civilizací nebo zvláštní pyramidální stavby, jenž se skládají z navršených kamenů přesně do sebe zapadajících bez jakéhokoliv pojiva.

Poutavé vyprávění doplnil o krátké filmové dokumenty například z lodí na oceánu, kdy měl možnost pozorovat keporkaky či představil typickou faunu obou zemí - alpaky, tarantule nebo v domácím prostředí chovaná morčata podobně jako u nás králíci. O tarantulích vypukla v sále debata, stejně jako padl dotaz k neméně nebezpečným anakondám, které jsou tak typické pro tuto oblast.

V závěru přednášky zavedl Jakub posluchače také na největší solnou pláň světa Salar de Uyuni v Bolívii, kde se lze projet terénním automobilem, což i on sám spolu s partnerkou uskutečnil, podobně jako sjíždění pískových dun na surfovacím prkně, neboť obě země jsou obdařeny i pouštěmi.

Nechybělo vyprávění o historických památkách jednotlivých měst, které také navštívil nebo zajímavé povídání o zdejší stravě, ubytování, využití místní dopravy či jiných dopravních prostředků, jazykové bariéry nebo životu domorodců vůbec.

Velmi vydařená beseda končila kolem 19.00 hodiny velkým potleskem a zároveň i příslibem dalšího zajímavého setkání u cestovatelských zážitků obou cestovatelů v blízké budoucnosti.

*Foto Jakub Kachelmaier, Laurencia Helásková
Text redakce EM*

SRAZ DRAKŮ BEZ SRAŽKY...

...A DÝNĚ PLNÁ ÚSMĚVŮ

Již pátý ročník drakiády uspořádalo zdejší Vonočasové centrum Bertík Kryry pro děti a jejich papírové kamarády. Jen slovo „papírové“ sem trochu nezapadá a nezapadá ani do současnosti, protože draci 21. století již neodpovídají původním standardům, které dokonale vypočetl Jiří Žáček ve své známé básničce. Dračí papírová podoba, stejně jako návody na jeho výrobu nebo adrenalin na poli za domy, zda vzlétne až k nebesům, se časem proměnila v igelitový, plastem obdařený létající mechanismus se zárukou letu. Vzlétne totiž každý, a když ne, je vyměněn za jiný, do stokoruny pořízený, a to i v nejbližší večerce... Toto konstatování ale nic nemění na tom, že i dračí slet letošního roku se podařil a užilo si jej více než 120 návštěvníků této pěkné podzimní akce. Je tedy velmi nepodstatné, jací draci nakonec vzlétli k nebesům, řekněme, že jejich současná podoba je jen známka nové doby. Dračí akrobacie byla velmi půvabná a každý musel uznat, že jejich pestré barevné slet byl úchvatný a doprovázela jej velmi dobrá nálada všech použijících. Již potřetí bylo také možné vyřezat si na místě „dýňáka“, který ozdobil nejedno zákoutí podzimu našich domovů.

Podzimní odpoledne bylo tradičně i soutěžní. Od registrace, přes letovou dráhu zelené umělky, která přímo vybízela k této dračí sportovně-zábavné aktivitě založené také na zručnosti a šikovnosti až k medailím. Ty sice byly jen tři, ale hodnotný balíček

plný překvapení do školního batohu nebo pro další domácí tvoření a malá upomínka v podobě plyšové dýně, čekal na všechny děti. Pouštění draků nebavilo jen je, na dráhu přišli i rodiče a prarodiče, kteří opravdu s chutí zavzpomínali na svoje dětské alotrie s drakem v povětrí.

Kategorie - nejrychlejší start a nejvýše letící, byla doplněna o kategorii neoriginálnější, kde na celé čáře zvítězil jediný ručně vyrobený drak vytvořený Terezkou Dolejšovou. Její krásný dráček bude zdobit dětské centrum Bertík. Dračí kategorie hodnotila porota mladých chlapců, kteří velmi zodpovědně celé odpoledne bodovali všechny létající i nelétající draky.

Vybírala se i „nej“ vyřezaná dýně, což bylo pro porotu velmi těžké. Každá totiž byla originální, s každou si dal výrobce práci, a proto i každá se líbila. Jaký by to byl podzim bez vyřezané dýně. Oranžová dekorace s pokličkou, která musí vždy přesně zapadnout do vyřezané části pod stopkou, doplněná o svíčku hořící celou noc, zdobí a trochu i děsí svými ručně vyřezanými průsvity tvarů očí, zubů a úst naše dušičkové večery až do předadventního času. Proto cílem nebylo jen hodnotit a najít tu nej dýni, ale právě takovou podzimní dekoraci - dýňáka si vytvořit a odnést domů.

Na drákiádě nechybělo také dobré občerstvení inspirované podzimem. O celou organizaci se postaraly členky centra a jejich rodinní příslušníci. Za ceny děkuje centrum firmě SEKOM plus, s. r. o. a Petru Ulkeovi a další poděkování patří za darované dýně Antonínu Synkovi, který je pro tuto akci vypěstoval v Běsně.

Foto Laurencia Helásková, redakce EM,
text redakce EM

HALLOWEEN V BĚSNĚ

2. LISTOPADU 2024

V den, kdy se v našich krajích vzpomíná na naše zesnulé, uspořádali v Běsně svůj Halloween. Ten je známý hlavně v anglosaských zemích a má svůj původ v keltském svátku. Proto jeho obdoba nemíjí ani jiné země, včetně té naší. O organizaci se postaralo pár místních dobrovolníků v čele s Barborou Holanovou. Tě patří největší poděkování. V prostoru za místní hospodou u návsí se dlabaly a vyřezávaly dýně, na jejím sále poté probíhala pěkná slavnost, kterou si užily zejména děti. Nechybělo zde pestré a hlavně výborné občerstvení inspirované právě halloweenem, zábava, soutěže a tvořivý koutek. V dušičkovém či halloweenském pojetí byla vyzdobena celá víska, což mohli vidět a hlavně zažít všichni, kdo na pěknou akci zavítali.

Foto Lucie Finfrlová, text redakce EM

DUŠIČKY, PAMÁTKA VŠECH ZEMŘELÝCH... ...připomínka z tradináře

"Na Dušičky duše oplakávají své hříchy, proto prší či padá mlha."

"Když na den Dušiček jasno panuje, příchod zimy oznamuje."

Liturgická Památka všech zemřelých, která připadá na druhý listopadový den, je lidově označována jako „Dušičky“. V katolickém církevním pojetí je vzpomínkou na ty, kdo ještě nejsou dokonale připraveni ke vstupu do „nebe“, tedy do stavu svrchovaného a konečného štěstí ve společenství s Bohem a se všemi spojenými s Kristem, a jsou dosud ve fázi „očišťování“. Lidé častěji navštěvují hroby svých blízkých, zdobí je a modlí se za ně. Modlitba za zemřelé patří k nejstarší křesťanské tradici a tato vzpomínka, je součástí každé mše. Po ustanovení slavnosti Všech svatých na 1. listopad se začala vzpomínka na všechny zemřelé slavit v následující den. V Čechách je tato památka v lidovém pojetí stále velmi živá.

Text Aleš Nevečeřal

LEKAF PODZIMNÍ

Podzim pro spolek Lekaf byl plný sportu, strašidelné zábavy, ale i pomoci těm, kteří si sami pomoci nedokáží.

Na sv. Václava se uskutečnil 1. ročník Pochodu a běhu Schillerovým parkem. Kategorie byly rozděleny do „běhu“ a „chodu“, kdy na účastníky čekala kryrská panoramata, jako je Františkova vyhlídka, Lucčina vyhlídka, Verčina vyhlídka a v neposlední řadě kryrská rozhledna. I přesto, že počasí nebylo ideální, účast byla velká.

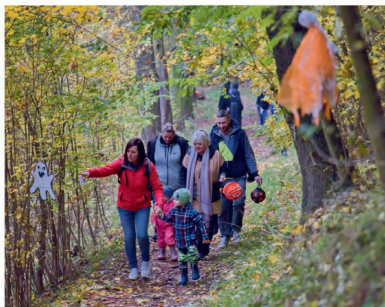
Na prvních třech místech pro kategorii běh žen se umístily Vrábíková Kateřina s časem 42:03, Barešová Blanka s časem 42:35 a Šmeráková Petra s časem 43:09.

V kategorii běh mužů se umístili Bajbora Jan s časem 28:54, Žambůrek Stanislav s časem 34:11 a Šída Adam s časem 38:54.

a jiní. V cíli na děti čekaly balíčky plné překvapení a opékání buřtů.

O měsíc později se již tradičně uskutečnil Dětský Halloween. S velkou radostí může spolek Lekaf konstatovat, že počet návštěvníků se každým rokem zvyšuje a tím i počet strašidel, které na stezce pod rozhlednou můžete potkat. Začínalo se na malém hřbitově u kostela, kde jste mohli narazit na partu čarodějnic a dále pokračovat směrem k letnímu kinu, kde byli k vidění kostlivci, hororoví klauni, zombie

Aby toho v této sezóně nebylo málo, vyjeli někteří členové spolku Lekaf pomáhat potřebným na jezero Milada u Chabařovic. Zúčastnili se charitativního běhu nadace Upřímné srdce, která pořádá už několikátý ročník a tentokrát byla pomoc určena pro Sebika a Karolínku.

Lekaf pro vás bude nadále pořádát společenské akce všeho druhu a moc se těší na další setkání.

Text Alice Hromádková, foto Alice Hromádková, Laurencia Helášková

OHLÉDNUTÍ ZA 2. ROČNÍKEM HOBBY HORSE CUP KRYRY

V neděli 15. září 2024 se naše městečko stalo dějištěm již 2. ročníku závodu HOBBY HORSE CUP. Akci opět pořádalo Volnočasové centrum Bertík z. s. ve spolupráci s Městem Kryry a za podpory Ústeckého kraje, MAS Vladař o.p.s. a firmy SEKOM plus, s.r.o. Navzdory deštivému víkendu se závodníci i organizátoři nenechali odradit a celá událost byla přesunuta do kulturního domu v Kryrech, kde se odehrál celý program.

Do závodů se registrovalo na 20 účastnic, které soutěžily ve třech věkových kategoriích. Každá závodnice obdržela na úvod účastnickou kokardu a sladkou odměnu, což přispělo k přátelské a povzbuzující atmosféře.

Soutěžní klání odstartovalo v 10:00 a zahrnovalo čtyři disciplíny: parkur, skok mohutnosti, dostih a nově, místo ložského slalomu, byl zařazen barell race.

Závodníci mohli rovněž soutěžit o titul nejhezčí sladěné dvojice, což podtrhlo kreativní a zábavný charakter akce.

Závody díky skvělé organizaci proběhly hladce a v přátelském duchu. Všichni účastníci si užili den plný sportovních výkonů i legrace, což bylo cílem pořadatelů.

Na závěr proběhlo slavnostní vyhlášení vítězů, kteří byli odměněni nejen poháry a medailami, ale také věcnými cenami, které potěšily každého. Děkujeme všem účastníkům, organizátorům i partnerům, kteří se podíleli na realizaci této úspěšné akce. Už nyní se těšíme na další ročník, který jistě přinese další radostné zážitky!

Foto Laurencia Helásková, text Bc. Kateřina Ausbuherová

PUTOVÁNÍ ZA MIKULÁŠEM... ...PROCHÁZKA MĚSTEM ZA TRADICEMI ADVENTU

7. prosince 2024

Ani mírně deštivé počasí neodradilo na 300 občanů města a okolí zavítat na druhý ročník milé adventní cesty za Mikulášem, kterou uspořádalo zdejší Volnočasové centrum Bertík ve spolupráci s městem Kryry v sobotním odpoledni prvního adventního týdne. Putování za dobrodincem z Myry nebylo určeno jen pro děti, kterých zavítalo na 130, ale i pro dospělé, pro které může být představení jednotlivých zvyků a tradičních postav této doby zajímavou podívanou. Vánoce a čas bezprostředně před nimi je odjakživa naplněn obyčejí a zvyklostmi, které více nebo méně dodržujeme. Na některé jsme třeba už zapomněli, některým jejich půvab překryly konzumní svátky trávené v prapodivném světě obchodních center. Kdy jindy si je tedy připomínat, než právě v tuto dobu a třeba i tímto netradičním způsobem...Vánoční svátky mají svůj zasloužený význam, nenechme proto jejich podstatu zapomenout.

ODEMKNUTÍ MIKULÁŠOVY CESTY

A jaké postavy předvánočního času se představily tentokrát? Zahájení cesty proběhlo v areálu školy, kde bylo zapotřebí bránu cesty k Mikulášovi nejprve odemknout, tedy najít ten správný klíč, bez kterého by putování nemohlo začít. Do světa pohádek, které k vánočnímu času neodmyslitelně patří, mohl děti přenést i kůň Jurášek nebo Artax. Čekání na splnění úkolu vedoucího až k Mikulášovi tak někteří vyplnili právě projíždkou na koních nebo výběrným obcerstvením.

ZAJÍT NA TANEČEK KE SVATÝM KATEŘINĚ A CECÍLI

Za patronkou všech hudebníků Cecilii a Kateřinou, která uměla uspořádat tradiční kateřinskou, zástěrkovou či pentličkovou zábavu, poslední v roce před časem adventním, došli všichni pro další část hádanky, kterou bylo nutné v závěru cesty rozluštit. Hádanku si ale bylo třeba nejprve vytančit!

SV. ŠTĚPÁN A ROZSYPANÁ KOLEDA

Kdo by neznal známou koledu o Štěpánovi, která se připomíná o druhém svátku vánočním. A právě obdarování (koleda) bylo pro tohoto světce typické. Přinášel zároveň štěstí a blahobyt do příbytků. Kdo pomohl Štěpánovi jeho koledu na ledu posbírat, zasloužil si další část hádanky a mohl pokračovat dál v cestě za Mikulášem.

PEKLO, SVĚDOMÍ A HŘÍŠNÉ DUŠE

Výpis z knihy hříchů (svědomí) mělo peklo připraveno na každého, kdo k čertům zavítal. Některé hříšné duše bylo potřeba převážít, některé nechat chvíli ohřát u kotle na hříšníky, ale nakonec nikdo peklu nepropadl. Nezbyvalo než pustit všechny s další odtajněnou hádankou zpět na stezku k Mikuláši.

KAŠPAR, MELICHAR A BALTAZAR A JEJICH CESTA ZA JEŽÍŠKEM

Tři králové, známí také jako Tři mudrci či Tři vážení, jsou jedni z nejznámějších a nejjáhádnějších postav vánočního času, ačkoliv je slavíme až v lednu. Kašpar, Melichar a Baltazar nesou hlubokou symboliku, která se vyjadřuje prostřednictvím darů (božkost, smrtelnost a královské postavení Ježíše), odráží se v jejich věku (mládí, zralost a stáří) a původu (celý svět). Na cestě k Mikulášovi je čekal málokdo, přestože sem patří, proto další část hádanky získal ten, kdo je poznal a uměl je správně pojmenovat.

PANNA MARIE, SV. JOSEF A JEŽÍŠEK

Nejkrásnější z příběhů o narození malého Ježíška v Betlémě v nás všech dodnes probouzí ono kouzlo, kterému jsme jako děti podléhali všichni. Věřili jsme v něj všichni bez rozdílu a až s věkem odezněla ona krásná iluze o jeho existenci a dostavilo se zklamání ze zjištění, že Ježíšek dárky nenaděljuje. Za cestou k Mikulášovi nebylo třeba hádat, Svatou rodinu poznal každý a každý také jako dárek od Ježíška obdržel poslední část hádanky.

Andělé slouží jako poslové mezi božskou a lidskou říší, poskytují vedení, léčení a útěchu. Na stezce za Mikulášem pomohli sestavit hádanku, která ukrývala slovo KAMARÁD (přátelství). Odtajnění neslo symboliku, která není poplatná jen vánočnímu času, ale je nám všem potřebná stále.

PETRONEL A JEHO SLUŽBA PRO MIKULÁŠE
I v Kryrech si své místo u nebeské brány uhájil anděl Petronel, aby prověřil výpis z knihy hříčků - svědomí hříšníků, které všichni obdrželi v pekle. Kdo prošel, mohl rovnou k Mikulášci.

URIÁŠ - ŘEKNI MU TO DO OČÍ!

Ale ani zde se nevyhnuli důkladné prověrce. Uriáš ke svatému dobrodinci nepustil každého jen tak... Připomínka půvabné pohádky Anděl Páně završila kouzelnou cestu za Mikulášem, který obdaroval všechny sladkým balíčkem. V závěru na všechny čekalo pohoštění, které připravilo město Kryry.

Foto Laurencia Helásková, Martin Ausbuher, Kateřina Sahulková, text redakce EM

ZÁŘIVĚ ČERVENÉ ZIMNÍ HOUBY

Zimní příroda nenabízí příliš barev pro potěchu očí a působí poněkud monotónně, v lepším případě převládá barva bílá, v horším pak většinou šedivá. Návštěvníkům přírody tak zbývá alespoň trochu zelené barvy zastoupené zejména jehličnatými stromy, travinami a nemnoha jinými rostlinami, které ale v tomto „mimokvětním“ období jiné barvy téměř nenabízejí. Neplatí to ovšem u říše hub, která naopak různými barvami v případě zimních hub ani v zimě nešetří. A nejde jen o barvy hnědé či šedohnědé (hlívy, pařezníky, ucho Jídášovo), žluté či žlutooranžové (třepeňky, penízovky sametonohe), ale setkáme se i s barvou nejvýraznější – červenou. Tu zastupují zejména dva druhy, které stojí za bližší představení.

První houbou je **outkovka rumělková** (*Pycnoporus cinnabarinus*) patřící mezi houby chorošovitě, tvořené pouze kloboukem, v tomto případě sytě oranžově-červené barvy, která vytváří spíše menší plodnice do průměru max. 10 cm. Začíná růst na podzim a její plodnice pak přetrvávají v přírodě až do jara. Najdeme ji na odumřelém dřevě, nejčastěji padlých větvích, ponejvíce třešní a bříz. Ve spojení s bílou barvou březové kůry pak tvoří tato červená outkovka výrazný a nepřehlédnutelný kontrast. Je to houba hojná, v okolí Kryč ji lze nalézt na mnoha místech zejména při okrajích lesů, ještě hojnější je v okolí Vroutku.

Outkovka rumělková - Vroutek

Ohnivec rakouský - Kryry

Druhou je pak krásná houba s oblibou vyhledávaná fotografy – **ohnivec rakouský** (*Sarcoscypha austriaca*). Ten tvoří miskovité, postupně se více otevírající plodnice s uvnitř sytě červenou barvou, obvykle do průměru asi 6 cm. Ohnivce patří mezi vůbec nejobtížnější houby a snesou i značný mráz; začínají se objevovat již na začátku zimy, nejvíce pak „rozkvetou“ zhruba na přelomu února a března, ale za bezmrazých zim i dříve. Rostou na spadáných tlejících a často již mechem obrostlých větvíčkách listnatých stromů, zejména akátů, javorů, ale i olší, vrb či jasanů. Ohnivec není houbou úplně běžnou, ale byl nalezen na více lokalitách v okolí Kryr, například podél lesního potůčku v Knižeháji, na západních svazích Klíčovky nebo v roklicích u Strojetic.

A na závěr odpověď na obvyklý předpokládaný dotaz k houbám – oba uvedené druhy hub jsou nejedlé, otkovka z důvodu tuhosti, ohnivec z důvodu malé vydatnosti a méně příjemné nahořklé chuti, byť v některých zemích (Francie) je místně konzumován

Ohnivec rakouský - Kryry

formou přidávání do zeleninových salátů, které ale více obohatí vizuálně než chutí. Proto obě krásné zimní houby ponechme v lese pro potěchu oka ostatních kolemjdoucích, k jídlu si můžeme nasbírat chutnější houby, jako ucho lidášovo, penízovku sametonohou či hlívu ústříčnou.

Text, foto Jan Kneifl

SPOLEK PRO KOČKY VE VROUTKU...

Když se na naší redakci obrátila na konci října paní Nina Ester Vintrová z Vrutku s nápadem či požadavkem uveřejnit článek týkající se útulku pro kočky, který je provozován ve Vrutku paní Jindřiškou Vlasákovou, říkala jsem si, zda je to vůbec vhodné téma do našeho časopisu, zda spolky, které jsou provozovány v sousední obci, mají, co společného s naším městem... Mé chvilkové váhání, ale velmi brzy přibrzdila jedna životní zkušenost mých známých, kteří našli blízko svého domu odložená kotata. Opravdu v tu chvíli padaly nerudovské otázky typu: Kam s nimi? Kdo si je vezme? A tato jejich nenadálá starost mne ujistila, že povědomí o možnosti odvést nalezené do blízkého kočičího spolku, ve kterém o ně bude odborně postaráno, je více než dobré a polemiky o vhodnosti článku byly ty tam... Proto uveřejňujeme představení spolku Flower Cat, který může někdy pomoci i s našimi dilematy ve chvílích, kdy mňoukající nálezy nedají vašemu svědomí a možná i srdci spát...

Milí spoluobčané, sousedé, kamarádi,

ráda bych Vám touto cestou představila kočičí spolek Flower Cat z. s., ve kterém se staráme o nalezené, opuštěné či zatoulané kočky.

Nejsme klasický útulek, nepobíráme od obcí a státu žádné dotace, nemáme žádné zaměstnance ani pomocníky. Z vlastních zdrojů jsme vybudovali vhodné zázemí o dvou místnostech, z nichž jedna slouží jako karanténa a druhá jako společný prostor. A jak to celé vzniklo?

Na začátku byla snaha pomoci lidem v přilehlých vesnicích s kastracemi venkovních kočiček, aby se zabránilo množení kotat. Často člověku chybí možnosti pro to, aby kočičku odvezl na veterinární kliniku nechat vykastrovat, vše zaplatil a pak pro ni na pár dní našel místo, než bude opět schopná vrátit se ven. Pro většinu lidí je to velký stres a nechtějí už přihlížet tomu, jak v jejich okolí kočka několikrát do roka rodí kotata, která pak umírají hladu, na nemoci, či skončí pod koly automobilů. A tak se kočička odchytí, odveze k nám do karanténního boxu a zaveze se ke kastraci na veterinární kliniku do Chomutova. Zhruba po 10 dnech se vrací zpět na své místo. Jen za tento rok prošlo našimi prostorami celkem 86 kočiček, 19 jsme jich nechali vykastrovat a vrátili zpět na místo. Aktuálně odchytáváme ve městech, jako je Vrutek, Podbořany, Kryry, Žatec, dále pak Oploty nebo Mlýnce.

Jiná situace je kolem zachráněných kotat, které pocházejí ze stejných míst, kde se bohužel nestihly kastrace včas. Kotata zůstávají u nás ve spolku, stejně tak jako kočičky, které jsou socializované, nebo nemocné, příp. se už nemají kam vrátit.

Každé kotě či kočička může projít vstupním vyšetřením, očkovaním a kastrací. Také potřebuje krmivo, podestýlku, léky a zázemí. S tím vším nám finančně pomáhají lidé, dobrovolníci, kteří přispívají na náš transparentní účet, ze kterého hradíme primárně veterinární péči a nákup jídla. Tito lidé každý den krmí kočičky, které jim nepatří, které se prostě někde objevily a tento život si nevybraly. Dobrovolníci, kteří si rozhodli uzmout ze svého pohodlí a z vlastních zdrojů přispívají na záchranu zvířat.

Každá kočička odchází do domova pod záštitou adoptní smlouvy, ze které plynou novým majitelům povinnosti, jak se o zvířátko dobře postarat. Od začátku března letošního roku jsme umístili do domovů po celé ČR celkem 32 kočiček. Nejvíce jich momentálně odchází do Prahy, jednou z našich oblíbených „adoptáků“ je uznávaná hlasatelka a překladatelka paní Marta Skarlandtová.

Hezký domov je potom pro nás tou jedinou a největší odměnou. Celé toto dobrovolnictví je naše práce po práci. Je to nikdy nekončící úklid, stres, strach o život zvířete, o cestách na veterinární kliniku, ke kočičkám, do domovů, tahání pytlů s granulami a komunikaci s lidmi. A věřte, že ta bývá někdy nejtěžší.

A proto bych chtěla poděkovat vám všem, kteří nějakým způsobem zachraňujete, pomáháte, přispíváte útlukům, nebo adoptujete z útulků. Za těch zhruba 6 let mého dobrovolnictví jsem poznala velkou spoustu neuvěřitelných lidí. Lidí, kteří krmí venku velké množství zvířat a za své peníze kastrují zvířata, ošetřují je... O těch se nikde nepíše, nikdo jim neděkuje, nikdo o nich neví... Je strašně důležité to, co děláte. Každý jeden zachráněný život se počítá. Protože pro ně je to jejich život. A díky vám to mají přece jen o něco lehčí.

Přejeme vám všem krásné Vánoce!

Jindřiška Vlasáková

SVOZ ŽLUTÝCH A ORANŽOVÝCH PYTLŮ Z DOMÁCNOSTI

2025

leden	13.1.2025 27.1.2025	červenec	14.7.2025 28.7.2025
únor	10.2.2025 24.2.2025	srpen	11.8.2025 25.8.2025
březen	10.3.2025 24.3.2025	září	8.9.2025 22.9.2025
duben	07.04.2025 22.4.2025 ÚTERÝ	říjen	6.10.2025 20.10.2025
květen	5.5.2025 19.5.2025	listopad	3.11.2025 18.11.2025 ÚTERÝ
červen	2.6.2025 16.6.2025 30.6.2025	prosinec	1.12.2025 15.12.2025 29.12.2025

Poplatek za popelnici
do 31. 3. 2025 800,-Kč/osoba

Poplatek za popelnici
od 1. 4. 2025 1 000,-Kč/osoba

Včasná úhrada (do 31. 3. 2025) = 200,-Kč sleva

AKCE PRO NOVÉ ZÁKAZNÍKY INTERNET NA 3 MĚSÍCE ZDARMA!

INTERNET

non-stop servis
v ceně (24/7)

výkonný router
v ceně

až **200**
Mbps

TELEVIZE

přetáčení
až 14 dní zpět

STB, Smart TV,
mobil, tablet, PC

až **190**
programů

MOBILNÍ TARIFY

neomezené
volání

neomezené
SMS

internet
furt

volání
SMS
data

Trvání akce do 31.3.2025.

800 911 911
www.grapesc.cz

JOSEFA HAVLÍKOVÁ, PORODNÍ ASISTENTKA REGIONU

V letošním roce by se dožila 110 let vzácná osobnost našeho regionu, která své poslední roky dožila v kryském domově pro seniory. Odešla v 96 letech v roce 2010.

Vážená paní Josefa Havlíková se do Kryr přestěhovala na sklonku svého života v roce 2004. Na stáří chtěla být v blízkosti své neteře, jejího manžela a své mladší sestry, která též žila v domově. Velkou část svého života ale paní Havlíková trávila v blízké Drahouši. Mnozí si ji pamatují už možná jen jako starou šedovlasou ženu s typickým drdolem, která si v poklidu žila v domku ve stráni naproti drahoušskému rybníku pod návší.

Svého času byla ale velmi prospěšnou pomocnicí a lze říci, že i služebnicí celé naší oblasti. Paní asistentka, takto jí většina oslovovala, byla porodní asistentkou „bábou“ regionu a opravdu to byla ona, která jako první držela v náručí mnohé občánky Kryr, Běsna, Strojetic, Kolečova, Oráčova, Jesenice, Drahouše, Blatna, Krt a dalších obcí Podbořanska a Rakovnicka. Dnes jsou mnozí z nich již v seniorském věku a možná o své cestě na svět od svých rodičů jen slyšeli. Krásně

a lidem pochopitelně velmi prospěšné poslání vykonávala paní Havlíková po celou svou profesní dráhu.

Porodnickou školu ukončila v Praze U Apolináře v roce 1945, tedy za druhé světové války v Protektorátu Čechy a Morava. Doplnující zkoušku pak vykonala v roce 1947 ve Státním ústavu pro vzdělání a výcvik porodních asistentek v Pardubicích.

Poté nastoupila zdravotnickou praxi na zdravotním středisku v Jesenici, později v Podbořanech.

Její docházky do jednotlivých domácností připomínaly velmi známý film režiséra Karla Kachyni Sestřičky. Jestli hledat námět pro roli Jiřiny Jiráskové, klidně mohl čerpat z bohaté porodnické praxe paní Havlíkové.

K porodům docházela pěšky, jezdila na kole, vlakem, někdy ji vozila sanita, ale když nezbyvalo nic jiného, neváhala, pořídila si motocykl a za svými rodičkami jezdila na něm. Byla to doba, kdy budoucí maminky do posledních dnů před porodem pracovaly a opravdu jejich kontroly v době těhotenství probíhaly vesměs v terénu – tedy na statcích, polích apod. Jen málokterá odcházela na mateřskou dovolenou, jako je tomu v současnosti. Toto byla běžná praxe, kterou paní Havlíková se svými svěřenkyňmi prožívala. Kromě asistence u porodů měla povinnost navštěvovat novorozence, kontrolovat hygienické podmínky bydlení, propagovat posláním poraden pro kojence, šířit osvětu o zdraví prospěšném chování. Mnohým mladším kolegyním byla zároveň učitelkou pro povolání porodní asistentky, mnohé na ní s úctou a vděkem vzpomínaly celý život.

PRVNÍ PORODNICKÁ PRAXE JOSEFY HAVLÍKOVÉ - ROK 1945

DOBA PORODNICKÉ PRAXE NA JESENICKU

CHVÍLE VOLNA VĚNOVALA DALŠÍMU STUDIU...

Nebyla to, ale jen služba ve zdravotnictví, kterou paní Havlíková vykonávala. Ve svém mladém věku se rozhodla, snad v důsledku nešťastné lásky ke svému snoubenci, který jako letec RAF padnul ve válce, stát se farní hospodyní v kněžské domácnosti na faře u vikáře pana Antonína Kindla v Jesenici u Rakovníka.

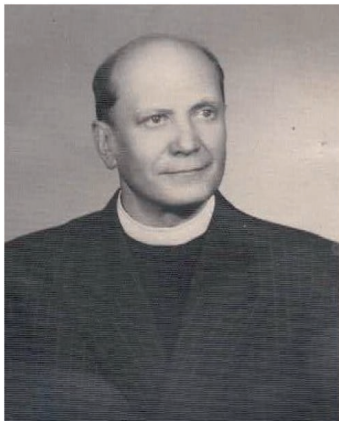
I z této služby si ji mohou někteří pamatovat. Hrávala také na varhany při bohoslužbách v jesenickém kostele.

Po sporech, které přišly v době tvrdé totality v šedesátých letech minulého století, byla nucena celá domácnost pana vikáře přestěhovat se z Jesenice právě do domku v Drahouši.

Pan vikář byl odsouzen k trestu odnětí svobody v délce 7 let, paní Havlíková k trestu podmíněnému. Pan Kindl byl velmi vzdělaný, moudrý a laskavý člověk. Jeho knihovna čítala na 500 knih, což paradoxně přispělo i k jeho potrestání - mimo trestu odnětí svobody mu bylo zabaveno mnoho knih, které režim vyhodnotil za nevyhovující a protistátní. Po propuštění z vězení v roce 1966 dožil do svých posledních dnů v Drahouši tento oblíbený jesenický vikář po boku paní Havlíkové, která po dobu jeho věznění zažila mnoho ponížení a útrap od tehdejšího režimu. Pochován je na jesenickém hřbitově.

Paní Havlíková v Jesenici a následně v Drahouši našla svůj druhý domov. Před válkou žila její rodina ve Vlachovicích v okrese Žďár nad Sázavou. Ona sama před svou zdravotnickou praxí pracovala několik let jako hospodyně v domácnosti Tomáše Bati ve Zlíně.

VIKÁŘ ANTONÍN KINDL - ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST JESENICE

Cesty osudu ji zavály až do našeho regionu, kde prožila dobré i zlé.

Ač sama pomohla přivést na svět stovky dětí, ona vlastní děti neměla. Velkou rodinu však ano. V Brodech u Krásného Dvora žila její sestra, která sama měla 8 dětí, takže neteře a synovci velmi často navštěvovali i svou tetu v Drahouši. Velkou rodinou pro ni byli i všichni ti, kterým pomohla na svět, ale i ti, kterým spolu s panem Kindlem dokázala poskytnout duchovní útěchu.

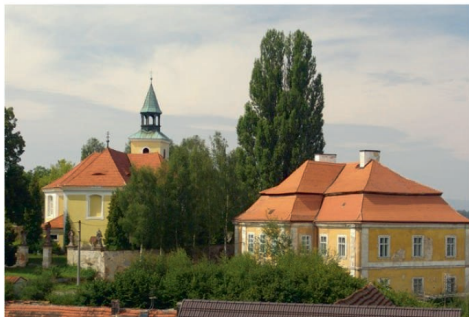
Nedojímala se nad svým osudem, někdy až velmi krutým, žila život rázný a rozhodný ženy, která si ráda povídala s lidmi, ráda se s nimi potkávala a dokázala jim udělit i radu, jež ale nebyla jen prostoduchou útěchou.

Žena, která měla opravdu pestrý život, vycházela ze svých bohatých životních zkušeností a tyto předávala dál...

Její poslední přáním bylo spočinout vedle pana vikáře na jesenickém hřbitově. Mnoho lidí mnohokrát postojí u jejich společného hrobu, zapálí svíčku a vzpomínají na dva dobré lidi, kteří možná někdy i jim pomohli od trápení a poradili či pomohli v nelehké životní situaci.

Foto, text Emilie Mazourová

KOSTEL A FARA V JESENICI U RAKOVNÍKA

ŽIVOTNÍ JUBILEA

ŽIVOTNÍ VÝROČÍ 70, 75, 80 A POTÉ KAŽDÝ ROK

Gratulujeme spolnohčanům, kteří oslavili svá životní jubilea v měsících

ZÁŘÍ

SIVULSKÝ VLADIMÍR
PREZBRUCHÝ MILAN
SIKYTA VLADIMÍR
VRKOČOVÁ JULIANA
PAVELKOVÁ VĚRA
KŘIVAN FRANTIŠEK
KACHELMAIEROVÁ STANISLAVA
STAŇKOVÁ LIBUŠE
LOUŽECKÁ ALENA

ŘÍJEN

Koupyry

ADAMOVÁ OLGA
UHLIAR ONDŘEJ
VESELÁ STANISLAVA
JANOTA ANTONÍN
BODI LADISLAV
FLEISCHMANNOVÁ HEDVIGA
VAŠEK VLASTIMIL
TOMAN MIROSLAV
JÁNSKÁ VĚRA
LAHVIČKOVÁ HELENA
ROUČEK ALOIS
PREZBRUCHÁ VĚRA
KONOPÁSKOVÁ EMILIE
KOLLÁRIKOVÁ LIBUŠE
EISENHAMMEROVÁ MARIE

LISTOPAD

BEEROVÁ ANNA
SUBOTOVÁ MARIE
HLAVÁČOVÁ RŮŽENA
BRABČOVÁ MARIE
NĚMČÁKOVÁ MARIE
SÍŘIŠTĚ BORIS
POLCAR JAROSLAV

Strojeticke

HUSCHINOVÁ ANEŽKA

NYČ VLADISLAV
VAŠIČKOVÁ RŮŽENA

TRYNER MILAN
FRICOVÁ MIROSLAVA

Běsno

DRAHOVZAL FRANTIŠEK

Stebno

ZUGAROVÁ VĚRA

FINANČNÍ PŘÍSPĚVEK NA ONLINE REALIZACI TOHOTO PERIODIKA VČETNĚ ŘEŠENÍ PRO JEHO VYDÁVÁNÍ SVĚPOMOCÍ POSKYTUJE FUNPRINT.EU

Pomáháme radnicím šetřit čas i peníze.

www.funprint.eu

Pohled z výšky na část stavby D6,
která vzniká v blízkosti našeho města a
spádových obcí.

Foto Jan Svoboda, 15.11.2024

Jesenická křižovatka, most nad
silnicí Hořovičky - Vrbice, přemostění
nad potokem Očihoveským a Hokovským.

Kyrská rozhledna, čtvrtletník městského úřadu pro Kryry, Běsno, Stebno
a Strojetic vydává MÚ Kryry pod číslem registrace MK CR E 2257.

Redakční rada: Barbora Bodiová, Alice Hromádková, Ing. Emilie Mazourová
Stylistická a gramatická korektura: PhDr. Mgr. Monika Raimanová, DiS., Ludmila Vinšová
Kontakt: tel.: 725 935 966, e-mail: kryryrozhledna@seznam.cz, knihovna@kryry.cz

Uzávěrka příštího čísla: 15.3.2025

Realizace: funprint.eu